

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

број 7-8
јул-август 2014.
година LIV
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН

**СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА**

**Број 7-8
јул-август 2014.
година LIV
ISSN 0354-3242**

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД**

Основач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Основачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Душан Вујовић, министар финансија

Уређивачки одбор
Вељко Јовановић, Ирина Стевановић Гавровић,
Весна Хрельац Ивановић, mr Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Вељко Јовановић
посебни саветник министра финансија

Уредник
mr Јасмина Кнежевић
jasma.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642 659
biltcn@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2014 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ ПОРЕЗИ

1.a) Ко је порески дужник за промет добара и услуга из области грађевинарства у оквиру реконструкције грађевинског објекта који врши обvezник ПДВ другом обvezнику ПДВ?	11
б) Да ли се обvezнику признаје право на порески кредит по основу улагања у реконструкцију грађевинског објекта, као основног средства у сопственом власништву који му служи за обављање делатности?.....	11
2. Исправка вредности појединачних потраживања са аспекта Закона о порезу на добит правних лица и Закона о порезу на доходак грађана	16

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета добара и услуга, односно увоза добара, који се врши у оквиру спровођења Пројекта железничка станица Београд Центар – Фаза 1, а који се финансира из средстава зајма обезбеђеног од стране Куважтског фонда за арапски економски развој.	19
2. Да ли се у основицу за обрачунавање ПДВ код промета добара урачунају попусти и друга умањења цене које обvezник ПДВ одобрава примаоцу добара у моменту промета?	22
3. Да ли обvezник ПДВ – „Телеком Србија“ АД има право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добара – новина и часописа, које набавља у циљу анализе медијског присуства, одбије као претходни порез?.....	24

4.	Порески третман промета услуга у вези са развојем нових лекова који обвезнини ПДВ врши страном привредном друштву	26
5.	Порески третман преноса дела имовине уз накнаду – продајом који врши обвезнини ПДВ	28
6.	Порески третман првог преноса права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту – пословној згради са припадајућим земљиштем, а који у оквиру судског извршног поступка врши обвезнини ПДВ – инвеститор у својству извршног дужника извршном повериону	31
7.	Порески третман промета услуга монтаже и инсталације система видео надзора и система озвучења на стадиону у Нигерији који врши обвезнини ПДВ домаћем правном лицу.....	36
8.	Порески третман промета и увоза природног меда, као и промета и увоза добра које се састоји од меда са додатим концентратом вишње	37
9.	Порески третман промета и увоза темпера.....	38
10.	Порески третман промета добара – протеза, као и делова протеза и промета услуга – замене делова протеза, корекције лежишта и козметичке облоге протеза и услуга одржавања медицинско-техничких помагала	40
11.	Порески третман промета лекова произведених од крви	41
12.	Смањење основице за обрачунавање ПДВ и износа обрачунатог ПДВ за износ накнаде или дела накнаде за испоручена добра или пружене услуге који није наплаћен, на основу правноснажног решења суда о закључењу стечајног поступка над примаоцем добра или услуга	43
13.	Порески третман промета добара и услуга, укључујући и промет добара или услуга који се врши на основу уговора о лизингу, за службене потребе дипломатског или конзулатарног представништва Савезне Републике Немачке	46
14.	Порески третман промета услуга процене непокретности које се налазе у Београду, а који обвезнини ПДВ врши за службене потребе Амбасаде Уједињених Арапских Емирата	48
15.	Порески третман промета услуге склапање електро-ормана, од материјала наручиоца, који врши обвезнини ПДВ по налогу наручиоца – лица које ће предметна добра отпремити у иностранство	51

16. а) У ком случају се промет економски дељиве целине у оквиру објекта (у конкретном случају, стана), који се не сматра првим преносом права располагања, опорезује ПДВ?.....	52
б) Да ли обvezник ПДВ има право на одбитак ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за први пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта ако ће обvezник ПДВ предметни стан користити да би извршио други промет права располагања на том стану?.....	52
17. Ко има право на ПДВ надокнаду?.....	60
18. Порески третман промета услуга образовања одраслих у оквиру обављања делатности осталог образовања који врши обvezник ПДВ – школа	62
19. Стопа ПДВ по којој се обрачунава промет средстава за дезинфекцију коже и руку која се сматрају материјалом за дигјализу.....	64
20. а) Порески третман промета услуга калибраџе из ваздуха	65
б) Порески третман увоза летилице – авиона са утрађеним системом за калибраџу из ваздуха.....	65
в) Да ли порески обvezник има право на одбитак претходног пореза у случају када изврши увоз летилице – авиона са утрађеним системом за калибраџу из ваздуха и плати ПДВ на увоз предметне летилице, а за коју у моменту увоза нису испуњени услови за пореско ослобођење?	65
21. Порески третман промета добара која се налазе на територији Републике Србије – четири камиона са приколицама, као улог у домаће привредно друштво, који врши страно привредно друштво	70

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Да ли се обvezнику који изврши улагања у реконструкцију грађевинског објекта, као основног средства у сопственом власништву који му служи за обављање делатности, признаје право на порески кредит из члана 48. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 47/13).....	73
---	----

-
2. Да ли се обvezник сматра лицем повезаним са друга два привредна друштва у случају када су власници привредног друштва – обveznika три физичка лица (међусобно родбински повезана) од којих два лица поседују по 45%, а једно лице поседује 10% учешћа у капиталу обveznika, а директор предметног обveznika (лице родбински повезано са власницима) истовремено је оснивач и 100% власник друга два привредна друштва? 75
3. Да ли и физичка лица која се у складу са Законом о порезу на доходак грађана сматрају обveznicima пореза на приходе од самосталне делатности исказују податке о трансферним ценама? 77
4. Која лица су повезана у случају када су оснивачи правног лица А супружници са учешћем у капиталу тог лица од 50%, а један од супружника (лице А1) је један од оснивача правног лица Б са учешћем у капиталу од 45,5%, док су оснивачи правног лица Ц, између осталих, правно лице А са учешћем у капиталу од 23% и правно лице Б са учешћем у капиталу од 26%? 79
5. Да ли је Комисија за заштиту конкуренције обveznik пореза на добит правних лица? 81
6. Да ли се лицима повезаним са обveznikom сматрају два физичка лица (отац и син) и правно лице „А“ чији је 100% власник син који имају учешће у капиталу обveznika тако што отац поседује 14,64%, син 11,27% и правно лице „А“ 4,66% акција обveznika? 83
7. Да ли између између правних лица А и Б постоји повезаност у складу са Законом о порезу на добит правних лица у случају када физичко лице (отац) поседује више од 25% акција у једном правном лицу (А), а његова супруга и троје деце по 25% акција у другом правном лицу (Б)? 85

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Утврђивање основице пореза на имовину обveznika који води пословне књиге, а који вредност непокретности у тим књигама не исказује по методу фер вредности 87
2. Да ли се подрумски простор у заједничкој недељивој својини власника посебних делова зграде – објекта укључује у корисну површину објекта односно посебног дела објекта код утврђивања основице пореза на имовину? 91
-

3. Да ли постоји могућност ослобођење од пореза на имовину за објекат старији од 100 година?	92
4. Да ли постоји могућност ослобођења од пореза на имовину или умањења тог пореза из разлога што је обvezник недобитна организација?.....	95
5. Да ли постоји основ да Јавно предузеће Градска стамбена агенција Ниш и Јавно предузеће Дирекција за изградњу Града Ниша остваре право на ослобођење од пореза на имовину?	96
6. Шта представља предмет опорезивања порезом на имовину када је у питању опорезивање права коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари?	97
7. Да ли постоји могућност да јавна предузећа и корисници јавних средстава који нису укључени у систем консолидованог рачуна трезора остваре пореско ослобођење за непокретности у јавној својини које користе?	98
8. Да ли је код преноса уз накнаду права својине на згради који је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права, извршен и пренос права својине на земљишту на коме се та зграда налази?	99
9. Да ли Црвени крст Србије има право на ослобођење од пореза на имовину за непокретност за коју је обvezник тог пореза? ...	101
10. Да ли се плаћа порез на имовину на зграду Дома синдиката у Београду?.....	102
11. Да ли постоји могућност да обvezник пореза на имовину оствари пореско ослобођење за непокретност која се сматра добром које ужива претходну заштиту?.....	105
12. Да ли порез на имовину за 2014. годину може да се утврди применом одлуке о стопама пореза на имовину коју надлежни орган јединице локалне самоуправе донесе и објави у 2014. години, а којом би се мењала одлука о стопама пореза на имовину објављена до 30. новембра 2013. године и која је важила на дан 15. децембра 2013. године?	106
13. Да ли Спортски центар Вождовац, Београд, има право на ослобођење од пореза на имовину за 2014. годину?	108

-
14. Прописивање стопе амортизације за коју се умањује вредност објекта обвезнika који не води пословне књиге, која чини основипу пореза на имовину 110
15. Да ли је обвезнik пореза на имовину на пословном објекту у приватној својини физичког лица то физичко лице или једночлано привредно друштво чији је власник удела бивши супружник физичког лица – власника објекта, а које је у судском поступку са власником објекта ради утврђивања права својине на том објекту по основу изградње на туђем земљишту? 112
16. Да ли постоји законски основ да се обвезнik пореза на имовину ослободи плаћања пореза на магацинску халу и земљиште на којем је изграђена та хала из разлога што је обвезнik никада није користио и намерава да је реконструише? 114
17. Да ли се плаћа порез на новац поклоњен удружењу у хуманитарне сврхе? 116
18. Да ли постоји основ да јавна предузећа, као обвезнici пореза на имовину, остваре право на ослобођење од пореза на имовину за 2014. годину? 120

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Да ли постоји могућност остваривања права на повраћај дела плаћеног пореза на доходак грађана по основу камате на орочена девизна средства, која је исплаћена унапред за цео уговорени период орочења, у случају када пре истека периода орочења физичко лице – депонент новчаних средстава једнострano раскине уговор о ороченом депозиту? 123
2. Да ли постоји могућност ослобођење од плаћања пореза на доходак грађана на приход остварен у виду новчане награде добијене у телевизијској емисији „Ја имам таленат“? 126
3. Обавеза плаћања пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање на накнаду коју по основу уговора о делу оствари лице које има статус самосталног уметника, за рад у својству члана комисије коју је формирало Министарство културе и информисања 128
-

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Порески третман отписа потраживања по основу накнаде за услуге мобилне телефоније извршене до 31. децембра 2010. године „постијд“ корисницима тих услуга који изврши давалац услуга мобилне телефоније 131
2. Порески третман регистрованог оружја 133
3. Да ли постоји законски основ за ослобођење од плаћања пореза на регистровано оружје из разлога што је обvezник поднео иницијативу за укидање тог пореза? 136
4. Порески третман трофејног оружја 137

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

1. Да ли постоји могућност отписа камате обрачунате због доцње у плаћању пореза због грешке при обради налога за плаћање од стране запосленог у банди? 139

ЦАРИНЕ

1. Утврђивање царинске вредности увезених употребљаваних моторних возила 143

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Да ли порески обvezник који током периода мировања пореског дуга престане да измирује текуће обавезе (у конкретном случају, порез на регистровано оружје) може поново да стекне права прописана Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга накнадним плаћањем главног пореског дуга и текућих обавеза? 147
 2. Да ли порески обvezник који током периода мировања престане да измирује своје текуће обавезе може поново да стекне права прописана Законом накнадним плаћањем главног пореског дуга и текућих обавеза, као и шта се подразумева под даном плаћања пореза? 149
-

УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА ЛИЦА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

1. Да ли је приход који запослени оствари по основу јубиларне награде предмет умањивања сагласно Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору? 153
2. Да ли су приходи запослених, односно ангажованих лица у Холдинг предузећу ИХП „Прва петолетка“ а.д у реструктуирању из Трстеника изузети од умањења прописаног Законом? 155
3. Када послодавац или други исплатилац прихода касни са исплатом месечног прихода, односно када се истовремено врши исплата два или више заосталих и доспелих месечних износа (нпр. зараде, накнаде зараде за време привремене спречености за рад у вези са одржавањем трудноће или накнаде зараде због породиљског одсуства), а исплате су извршене по основу прихода који се односе на период пре ступања на снагу Закона, да ли је тако остварени приход предмет умањења? 157
4. Да ли је приход који запослени оствари по основу отпремнице при одласку у пензију, солидарне помоћи и јубиларне награде предмет умањивања сагласно Закону? 159

ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДВОСТРУКОГ ОПРЕЗИВАЊА

1. Порески третман накнаде за лиценцу коју резидентно правно лице плаћа нерезидентном обvezнику – правном лицу из Француске 163
2. Порески третман камате коју резидентно правно лице – зајмопримац исплаћује повезаном лицу – нерезидентном обvezнику (правном лицу из Холандије), као зајмодавцу, на основу уговора о зајму закљученог 2007. године 167

ПОДСЕТИК

Финансијски прописи донети у јулу-августу месецу 2014. године... 171

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

- 1. а) Ко је порески дужник за промет добара и услуга из области грађевинарства у оквиру реконструкције грађевинског објекта који врши обvezник ПДВ другом обvezнику ПДВ?**
- б) Да ли се обvezнику признаје право на порески кредит по основу улагања у реконструкцију грађевинског објекта, као основног средства у сопственом власништву који му служи за обављање делатности?**

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-329/2013-04 од 27.8.2014. год.)

а) Са аспекта Закона о порезу на додату вредност

За промет добара или услуга из области грађевинарства који у оквиру грађења, односно доградње грађевинског објекта врши обvezник ПДВ другом обvezнику ПДВ, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обvezник ПДВ – прималац добара и услуга као порески дужник из

члана 10. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04—исправка, 61/05, 61/07, 108/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон о ПДВ), ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња. Међутим, када обvezник ПДВ – извођач радова врши промет добара и услуга из области грађевинарства у оквиру реконструкције грађевинског објекта, порески дужник за тај промет је обvezник ПДВ – извођач радова, с обзиром да се обvezник ПДВ којем се врши промет у оквиру реконструкције објекта, не сматра инвеститором у складу са законом којим се уређује планирање и изградња. Наиме, инвеститором, према закону којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице за чије потребе се гради објекат и на које гласи грађевинска дозвола.

Одредбама члана 3. Закона о ПДВ прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обvezник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 4. став 1. Закона о ПДВ, промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим

добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона о ПДВ).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона о ПДВ, порески дужник, у смислу овог закона, је обvezник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона о ПДВ прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обvezник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обvezника ПДВ, ако је прималац добара или услуга инвеститор и ако је испоручилац добара или услуга извођач радова, у складу са законом којим се уређује планирање и изградња.

Према одредби члана 2. тачка 21) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09 ... 98/13-УС, у даљем тексту: Закон о планирању и изградњи), инвеститор јесте лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола.

Грађење, у складу са чланом 2. тачка 31) Закона о планирању и изградњи, јесте извођење грађевинских и грађевинско- занатских радова, уградња инсталација, постројења и опреме.

Реконструкција јесте извођење грађевинских радова на постојећем објекту у габариту и волумену објекта, којима се: утиче на стабилност и сигурност објекта; мењају

конструктивни елементи или технолошки процес; мења спољни изглед објекта или повећева број функционалних јединица (члан 2. тачка 32) Закона о планирању и изградњи).

Доградња јесте извођење грађевинских и других радова којима се изграђује нови простор ван постојећег габарита објекта, као и надзиђивање објекта, и са њим чини грађевинску, функционалну или техничку целину (члан 2. тачка 33) Закона о планирању и изградњи).

б) Са асекира Закона о порезу на добит правних лица

У случају када обвезнини изврши улагања (закључно са 31. децембром 2013. године) у реконструкцију грађевинског објекта, као основног средства у сопственом власништву, који му служи за обављање претежне делатности, делатности уписане у оснивачки акт обвезнине, односно наведених у другом акту обвезнине којим се одређују делатности које обвезнини обавља, при чему је реконструкција одобрена решењем надлежног органа, сагласно прописима који уређују планирање и изградњу, обвезнини се по основу предметних улагања признаје право на порески кредит прописан одредбама члана 48. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12 и 47/13, у даљем тексту: Закон).

У складу са чланом 48. став 1. Закона, обвезнини који изврши улагања у некретнине, постројења, опрему или

биолошка средства (у даљем тексту: основна средства) у сопственом власништву на територији Републике за обављање претежне делатности и делатности уписаних у оснивачки акт обvezника, односно наведених у другом акту обvezника којим се одређују делатности које обvezник обавља, као и по основу улагања у развој као нематеријалну имовину, признаје се право на порески кредит у висини од 20% извршеног улагања, с тим што порески кредит не може бити већи од 33% обрачунатог пореза у години у којој је извршено улагање.

Сагласно ставу 3. истог члана Закона, изузетно од става 1. овог члана, обvezнику који је према закону којим се уређује рачуноводство и ревизија разврстан у мало правно лице признаје се право на порески кредит у висини од 40% извршеног улагања, с тим што порески кредит не може бити већи од 70% обрачунатог пореза у години у којој је извршено улагање.

Министарство финансија напомиње да је Законом о изменама и допунама Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона), који је ступио на снагу 7. децембра 2013. године, порески подстицај из члана 48. Закона укинут. Међутим, у складу са Законом о изменама и допунама Закона, порески обvezник који је до 31. децембра 2013. године остварио право на порески подстицај из члана 48. Закона и исказао податке у пореском билансу и пореској пријави за 2013. годину, може то право да користи до истека рока и на начин прописан тим законом.

2. Исправка вредности појединачних потраживања са аспекта Закона о порезу на добит правних лица и Закона о порезу на доходак грађана

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-133/2014-04 од 14.7.2014. год.)

Према наводима из захтева, обvezник је извршио продају некретнина (прибављених ради даље продаје) купцу – физичком лицу, и у својим пословним књигама, а сагласно прописима о рачуноводству и МРС, односно МСФИ, по основу потраживања од купца евидентирао приход. Како предметно потраживање није наплаћено ни после истека рока од две године, обvezник је у пореском периоду (2012. године) извршио исправку вредности (дела) потраживања, док је крајем 2013. године поднео тужбу против физичког лица, због ненаплаћеног потраживања. С тим у вези, расход који је обvezник (у конкретном случају) исказао у својим пословним књигама по основу исправке вредности потраживања, признаје се у пореском билансу обvezника поднетом за порески период у којем је исправка извршена, сагласно одредби члана 16. став 6. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 80/02-др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13 и 68/14-др. закон, у даљем тексту: Закон). Поред тога, Министарство финансија напомиње да у наведеном случају износ исправке вредности дела потраживања и по том основу исказивање расхода у пореском билансу обvezника не сматра се приходом који се опорезује порезом на доходак грађана у

складу са Законом о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон), под условом да је износ потраживања од купца остао непромењен.

У складу са чланом 16. став 1. тач. 1) до 3) Закона, на терет расхода признаје се отпис вредности појединачних потраживања која се у складу са прописима о рачуноводству и ревизији и МРС, односно МСФИ исказују као приход, осим потраживања из члана 7а тачка 2) овог закона, под условом:

- 1) да се несумњиво докаже да су та потраживања претходно била укључена у приходе обvezника;
- 2) да су та потраживања у књигама пореског обvezника отписана као ненаплатива;
- 3) да порески обvezник пружи доказе да су потраживања утужена, односно да је покренут извршни поступак ради наплате потраживања, или да су потраживања пријављена у ликвидационом или стечајном поступку над дужником.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, на терет расхода признаје се и отпис вредности појединачних потраживања која се у складу са прописима о рачуноводству и ревизији и МРС, односно МСФИ не исказују као приход, осим потраживања из члана 7а тачка 2) овог закона, уколико обvezник испуни услове прописане одредбама става 1. тач. 2) и 3) овог члана.

Сагласно ставу 6. истог члана Закона, на терет расхода признаје се исправка вредности појединачних потраживања из ст. 1. и 2. овог члана, ако је од рока за њихову наплату, односно реализацију прошло најмање 60 дана.

У смислу одредбе члана 16. став 7. Закона, за износ расхода по основу исправке вредности појединачних потраживања који су били признати у пореском билансу, увећавају се приходи у пореском билансу у пореском периоду у коме обvezник изврши отпис вредности истих потраживања, ако није кумулативно испунио услове из става 1, односно става 2. овог члана.

Сва отписана, исправљена и друга потраживања из ст. 1, 2, 3. и 6. овог члана која су призната као расход, а која се касније наплате, или за која поверилац повуче тужбу, предлог за извршење, односно пријаву потраживања, у моменту наплате или повлачења тужбе, предлога за извршење, односно пријаве потраживања, улазе у приходе пореског обvezника (члан 16. став 8. Закона).

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета добара и услуга, односно увоза добара, који се врши у оквиру спровођења Пројекта железничка станица Београд Центар – Фаза 1, а који се финансира из средстава зајма обезбеђеног од стране Куважтског фонда за арапски економски развој

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-243/2014-04 од 28.8.2014. год.)

На промет добара и услуга, односно увоз добара, који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, закљученим између државне заједнице Србија и Црна Гора, односно Републике и међународне финансијске организације, односно друге државе, као и између треће стране и међународне финансијске организације, односно друге државе у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, ПДВ се не обрачунава и не плаћа у делу који се финансира добијеним новчаним средствима, а обvezник ПДВ

који врши промет има право на одбитак претходног пореза по том основу.

Међутим, када је реч о промету добара и услуга, односно увозу добара, који се врши у оквиру спровођења Пројекта железничка станица Београд Центар – Фаза 1, а који се финансира из средстава зајма обезбеђеног од стране Кувантског фонда за арапски економски развој, сагласно Уговору о зајму закљученом 10. децембра 2012. године између привредног друштва „Железнице Србије“ АД и Кувантског фонда за арапски економски развој – Пројекат железничка станица Београд Центар – Фаза 1, ПДВ се обрачунава и плаћа, имајући у виду да, у конкретном случају, не постоји основ за остваривање пореског ослобођења.

Поред тога, Министраство финансија указује да обвезник ПДВ, „Железнице Србије“ АД, има право на одбитак претходног пореза по основу набавке добара и услуга у оквиру реализације предметног пројекта, уз испуњење прописаних услова.

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16б) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др.закон, у даљем тексту: Закон) прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, закљученим између државне заједнице Србија и Црна Гора, односно Републике и међународне финансијске организације, односно друге државе, као и између треће стране и међународне

финансијске организације, односно друге државе у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант, у делу који се финансира добијеним новчаним средствима ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Према одредби члана 26. тачка 1) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добра чији је промет у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)–16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Одредбама члана 33. став 1. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 120/12) прописано је да се пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16б) Закона односи на промет добра и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза, закљученим између:

- 1) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и међународне финансијске организације;
- 2) државне заједнице Србија и Црна Гора или Републике Србије и друге државе;
- 3) треће стране и међународне финансијске организације, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант;
- 4) треће стране и друге државе, у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант.

2. Да ли се у основицу за обрачунавање ПДВ код промета добара урачунају попусти и друга умањења цене које обvezник ПДВ одобрава примаоцу добара у моменту промета?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-10/2014-04 од 25.8.2014. год.)

Основицу за обрачунавање ПДВ код промета добара чини износ накнаде коју обvezник ПДВ прима или треба да прими за предметни промет од примаоца добара или трећег лица (без ПДВ), а у коју се урачунају акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи (осим ПДВ), као и сви споредни трошкови које обvezник ПДВ зарачунава примаоцу добара. У основицу за обрачунавање ПДВ код промета добара не урачунају се попусти и друга умањења цене које обvezник ПДВ одобрава примаоцу добара у моменту промета, при чему Министарство финансија напомиње да прописима којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ није ограничена висина попуста, односно другог умањења цене, нити су прописани критеријуми за одређивање висине попуста, односно другог умањења цене.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обvezник изврши у

Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обvezник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добра или услуга или трећег лица укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

У складу са одредбама става 2. истог члана Закона, у основицу се урачунавају и:

1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови које обvezник зарачунава примаоцу добра и услуга.

Основица, у складу са одредбама става 3. члана 17. Закона, не садржи:

1) попусте и друга умањења цене, који се примаоцу добра или услуга одобравају у моменту вршења промета добра или услуга;

2) износе које обvezник наплаћује у име и за рачун другог, ако тај износ преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату.

3. Да ли обvezник ПДВ – „Телеком Србија“ АД има право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добра – новина и часописа, које набавља у циљу анализе медијског присуства, одбије као претходни порез?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-929/2014-04 од 25.8.2014. год.)

Обvezник ПДВ има право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за промет добра и услуга одбије као претходни порез, уз испуњење прописаних услова – да поседује прописану документацију (рачун или други документ који служи као рачун издат у складу са прописима којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ), као и да предметна добра и услуге користи или да ће их користити за промет добра и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији. С тим у вези, обvezник ПДВ – „Телеком Србија“ АД има право да ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету за промет добра – новина и часописа које набавља у циљу анализе медијског присуства, праћења активности конкуренције и праћења пласирања сопственог медијског материјала, одбије као претходни порез, под условом да поседује прописану документацију.

Сагласно одредби члана 27. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04—исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон), претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обvezник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обvezник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објекта за вршење делатности и економски дельивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обvezник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обvezника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обvezник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добра и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обvezника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добра.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Обvezник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (члан 28. став 6. Закона).

4. Порески третман промета услуга у вези са развојем нових лекова који обvezник ПДВ врши страном привредном друштву

(Мисиљење Министарства финансија, бр. 413-00-100/2014-04 од 22.8.2014. год.)

На промет услуга у вези са развојем нових лекова које се састоје од низа активности као што су: испитивање референтног лека и дефинисање прелиминарне спецификације новог готовог лека, испитивање и одабир добављача сировине, дефинисање формулације и процеса производње кроз реализацију лабораторијских проби и анализу истих одговарајућим аналитичким методама, производња одређених количина свих доза новог лека да би се тестирао производни процес, дефинисање рока трајања и услова чувања лека и испитивање да ли нови лек има иста својства као и оригинални лек, чији је крајњи резултат припрема извештаја у форми регистрационог досијеа, за који

се наплаћује јединствена накнада, а који обvezник ПДВ врши страном привредном друштву, тј. привредном друштву које на територији Републике Србије нема седиште ни сталну пословну јединицу, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, с обзиром да се ради о услугама чијим се местом промета сматра место у којем прималац услуга има седиште, у конкретном случају иностранство.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04—исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14, удаљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обvezник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. Закона).

Одредбама члана 12. став 3. тачка 4) подтач. (7) и (8) Закона прописано је да се, изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама саветника, инжењера, адвоката, ревизора и сличних услуга,

односно услугама обраде података и уступања информација, као и давања информација телефоном или на други начин.

5. Порески третман преноса дела имовине уз накнаду – продајом који врши обvezник ПДВ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00616/2014-04 од 21.8.2014. год.)

Када обvezник ПДВ врши пренос дела имовине уз накнаду (продајом), сматра се да промет добара и услуга није извршен ако предметни део имовине представља пословну целину чијим преносом се стицаоцу омогућава самостално обављање делатности, а преносиоцу је, у моменту преноса, онемогућено да обавља ту делатност, уз испуњење осталих прописаних услова: да је стицалац предметног дела имовине обvezник ПДВ, односно да тим преносом постаје обvezник ПДВ и да стицалац имовине наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац. Наиме, када обvezник ПДВ, уз накнаду, врши пренос дела имовине – опрему за одржавање и поправку одређених добара, залихе резервних делова, уговоре са клијентима којима се пружају услуге одржавања и поправке, уговоре са друштвима за лизинг од којих су узета у закуп моторна возила потребна за обављање активности у оквиру пружања предметних услуга, укључујући и запослене обучене за пружање тих услуга (који ће закључити радни однос код стицаоца дела имовине), ПДВ се не обрачунава и не плаћа под условима: да је привредно друштво – стицалац имовине обvezник ПДВ, односно да тим

преносом постаје обvezник ПДВ и да наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац имовине, јер је, у конкретном случају, према мишљењу Министарства финансија, реч о преносу дела имовине који представља пословну целину, чијим је преносом преносиоцу онемогућено у моменту преноса да обавља ту делатност.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добра и пружање услуга које порески обvezник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добра у Републику.

Промет добра, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом (члан 4. став 8. Закона).

Према ставу 7. члана 5. Закона, код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, свака услуга која се пружа преносом имовине сматра се посебним прометом.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се сматра да промет добра и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела

имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обvezник или тим преносом постане порески обvezник и ако продужи да обавља исту делатност.

Делом имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца дела имовине (члан 6. став 2. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 3. Закона).

Сагласно одредбама члана 3. став 1. Правилника о утврђивању преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, код којег се сматра да промет добара и услуга није извршен („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник), пренос дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен је пренос дела имовине као пословне целине којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца тог дела имовине код:

- 1) статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 2) продаје, улагања, односно бестеретног давања;
- 3) наслеђивања.

Пословном целином, у смислу става 1. овог члана, сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца, а чијим је преносом у моменту преноса онемогућено преносиоцу да обавља ту делатност (став 2. истог члана Правилника).

Према одредби члана 4. Правилника, код преноса целокупне имовине из члана 2. став 1. тачка 3), односно дела имовине из члана 3. став 1. тачка 2) овог правилника продајом, улагањем, односно бестеретним давањем, сматра

се да промет добара и услуга није извршен независно од тога да ли се имовина или њен део преноси у редовном промету или у поступку ликвидације, односно стечаја пореског обvezника.

6. Порески третман првог преноса права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту – пословној згради са припадајућим земљиштем, а који у оквиру судског извршног поступка врши обvezник ПДВ – инвеститор у својству извршног дужника извршном повериоцу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00213/2014-04 од 18.8.2014. год.)

а) На први пренос права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту – пословној згради са правом власништва, односно коришћења грађевинског земљишта на коме се предметни објекат налази и земљишта које служи редовној употреби тог објекта, а који у оквиру судског извршног поступка врши обvezник ПДВ – инвеститор у својству извршног дужника извршном повериоцу, ПДВ се обрачунава и плаћа по пореској стопи од 20%. Обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ у овом случају има обvezник ПДВ – инвеститор (извршни дужник). За извршени промет обvezник ПДВ – инвеститор (извршни дужник) издаје рачун купцу – извршном повериоцу у складу са одредбама члана 42. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗПДВ) и одредбама Правилника о одређивању случајева у којима

нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12).

Инвеститором, у смислу закона којим се уређује планирање и изградња, сматра се лице за чије потребе се гради објекат и на које гласи грађевинска дозвола за грађење објекта.

Поред тога, Министарство финансија указује да блокада рачуна извршног дужника – обvezника ПДВ не ослобађа ово лице обавеза прописаних ЗПДВ.

Одредбама члана 3. ЗПДВ прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. ЗПДВ, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 4. став 3. тачка 7) ЗПДВ, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Ако се уз испоруку добара врши споредна испорука добара или споредно пружање услуга, сматра се да је извршена једна испорука добара (члан 4. став 6. ЗПДВ).

Према ставу 7. истог члана ЗПДВ, споредном испоруком добара из става 6. овог члана не сматра се пренос права располагања на грађевинском објекту или економски дељивој целини у оквиру грађевинског објекта која се сматра

непокретношћу у смислу закона којим се уређује промет непокретности.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3) ЗПДВ прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет објекта, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објекта и власничких удела на објектима у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обvezника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о утврђивању поједињих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник), објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се грађевине спојене са тлом, које представљају физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину, у свим степенима изграђености, које као такве могу бити предмет преноса права располагања, и то:

1) стамбени објекти (зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању);

2) друге врсте објекта (пословне зграде, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфра-

структуре електронских комуникација – кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др.).

Одредбама члана 3. став 1. Правилника прописано је да се новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају објекти из члана 2. став 1. овог правилника чија је изградња, односно доградња започета:

- 1) до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године;
- 2) од 1. јануара 2005. године.

Према одредби члана 2. тачка 21) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09–исправка 64/10–УС, 24/11, 121/2012, 42/13–УС, 50/2013–УС и 98/13–УС), инвеститор јесте лице за чије потребе се гради објекат и на чије име гласи грађевинска дозвола.

Одредбама члана 1. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр. 31/11, 99/11–др. закон, 109/13–одлука УС и 55/14) прописано је да се овим законом уређује поступак принудног остваривања потраживања (у даљем тексту: поступак извршења) и обезбеђења потраживања (у даљем тексту: поступак обезбеђења), на основу домаће или стране извршне или веродостојне исправе ако посебним законом није другачије одређено, као и спровођење извршења и обезбеђења, као и услови за обављање делатности извршитеља.

У складу са одредбом члана 19. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, средства извршења ради остварења новчаног потраживања су: продаја покретних ствари, продаја

непокретности, пренос новчаног потраживања, пренос потраживања за предају покретних ствари или непокретности, уновчење других имовинских права, пренос средстава која се воде на рачуну код банке, продаја акција и продаја удела у привредним субјектима.

Према одредби члана 104. Закона о извршењу и обезбеђењу, извршење на непокретности спроводи се забележбом решења о извршењу или закључка извршитеља о спровођењу извршења у јавну књигу, утврђењем вредности непокретности, продајом непокретности и намирењем извршних поверилаца из износа добијеног продајом.

Продаја непокретности, сагласно члану 122. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, врши се путем усменог јавног надметања или непосредном погодбом.

Извршни поверилац и извршни дужник могу се током целог поступка споразумети о продаји непосредном погодбом и о условима продаје (став 3. истог члана Закона о извршењу и обезбеђењу).

Према одредби члана 131. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, након полагања цене у случају продаје непокретности јавним надметањем, односно по полагању цене у случају продаје непосредном погодбом суд, односно извршитељ доноси закључак да се непокретност преда купцу и да се у јавну књигу упише право својине у његову корист.

б) Када се на пренос права својине на непокретности – пословној згради са припадајућим земљиштем, који се врши на основу правоснажне судске одлуке или другог акта државног, односно другог надлежног органа са јавним овлашћењем, плаћа ПДВ, у том случају не постоји обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01,

45/02-УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. закон).

7. Порески третман промета услуга монтаже и инсталације система видео надзора и система озвучења на стадиону у Нигерији који врши обvezник ПДВ домаћем правном лицу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-225/2014-04 од 14.8.2014. год.)

Местом промета услуга монтаже и инсталације система видео надзора и система озвучења на стадиону сматра се место где се налази непокретност (стадион), независно од тога да ли се ове услуге пружају домаћем или страном лицу. С тим у вези, када обvezник ПДВ домаћем правном лицу врши промет услуга монтаже и инсталације система видео надзора и система озвучења на стадиону у Нигерији, нема обавезу да за предметни промет обрачуна ПДВ, а има право на одбитак претходног пореза по том основу, уз испуњење прописаних услова. Министарство финансија напомиње да за промет предметних услуга обvezник ПДВ издаје рачун у складу са одредбама члана 42. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14-др. закон, у даљем тексту: Закон) и одредбом члана 11. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12), а као напомену о одредби члана Закона на основу које није обрачунат ПДВ наводи одредбу члана 12. став 3. тачка 1) Закона.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добра и пружање услуга које порески обvezник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добра у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добра из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. Закона).

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, а у складу са чланом 12. став 3. тачка 1) Закона, местом промета услуга сматра се место у којем се налази непокретност, ако се ради о промету услуге која је непосредно повезана са том непокретношћу, укључујући делатност посредовања и процене у вези непокретности, као и пројектовање, припрему и извођење грађевинских радова и надзор над њима.

8. Порески третман промета и увоза природног меда, као и промета и увоза добра које се састоји од меда са додатим концентратом вишње

(Мишиљење Министарства финансија, бр. 011-00-802/2014-04 од 14.8.2014. год.)

На промет и увоз природног меда, ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи ПДВ од 10%, док се на промет и увоз добра које се састоји од меда са додатим концентратом вишње, ПДВ обрачунава и плаћа по општој стопи ПДВ од 20%.

Сагласно одредби члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Одредбом става 2. тачка 1) истог члана Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује промет или увоз хлеба и других пекарских производа, млека и млечних производа, брашна, шећера, јестивог уља од сунцокрета, кукуруза, уљане репице, соје и маслине, јестиве масноће животињског и биљног порекла и меда.

Одредбом члана 2. став 10. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11, 95/12 и 113/13) прописано је да се медом, у смислу члана 23. став 2. тачка 1) Закона, сматра природни мед.

9. Порески третман промета и увоза темпера

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-131/2014-04 од 14.8.2014. год.)

На промет и увоз добара – темпера (независно од величине паковања), ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи ПДВ од 10%, с обзиром да се ова добра сматрају наставним средствима за чији промет и увоз је прописано опорезивање по наведеној пореској стопи. Министарство финансија напомиње да обvezник ПДВ који врши промет ових наставних средстава нема обавезу да

обезбеди доказ на основу којег је предметно наставно средство одобрено за употребу у основној или средњој школи.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04—исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обvezник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20% (члан 23. став 1. Закона).

Одредбом става 2. тачка 7) истог члана Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује промет и увоз уџбеника и наставних средстава.

У складу са одредбом члана 7. став 1. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“ бр. 108/04, 130/04—исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11, 95/12 и 113/13, у даљем тексту: Правилник), наставним средствима, у смислу члана 23. став 2. тачка 7) Закона, сматрају се лектира, збирке задатака, приручници и практикуми, речници, школски глобуси и школске зидне карте, географски и историјски атласи, дијапозитиви, графички прикази (графофолије, схеме, скице и сл.) ако су, у складу са Законом о уџбеницима, одобрени за употребу у основној и средњој школи.

Према ставу 2. тачка 5) истог члана Правилника, наставним средствима, у смислу члана 23. став 2. тачка 7)

Закона, између осталих, сматрају се и боје (дрвене, воштане, водене и темпере).

Издавач, односно продавац наставних средстава из става 1. овог члана дужан је да обезбеди доказ на основу којег је наставно средство одобрено за употребу у основној и средњој школи (став 3. истог члана Правилника).

Сходно одредби члана 10. Правилника, посебна стопа се примењује и код увоза добра из чл. 2–9. овог правилника ако су та добра у истоветном називу разврстана, односно обухваћена прописом којим се уређује царинска тарифа.

10. Порески третман промета добра – протеза, као и делова протеза и промета услуга – замене делова протеза, корекције лежишта и козметичке облоге протеза и услуга одржавања медицинско-техничких помагала

(Мишиљење Министарства финансија, бр. 430-00-00286/2014-04 од 14.8.2014. год.)

На промет добра – протеза наведених у члану 3. Правилника о утврђивању добра и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05, 63/07, 29/11, 95/12 и 113/13), ПДВ се обрачунава по посебној стопи ПДВ од 10% и плаћа на прописани начин. Међутим, промет добра – делова протеза, промет услуга замене делова протеза, корекције лежишта и козметичке облоге протеза и услуга одржавања медицинско-техничких помагала, опорезује се по општој стопи ПДВ од 20%, с обзиром да Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон)

није прописано да се предметни промет опорезује по посебној стопи ПДВ.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добра и пружање услуга које порески обvezник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добра у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добра из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добра и услуга или увоз добра износи 20%.

Према одредби члана 23. став 2. тачка 4) Закона, по посебној стопи од 10% опорезује се промет и увоз ортотичких и протетичких средстава, као и медицинских средстава – производа који се хируршки уgraђују у организам.

11. Порески третман промета лекова произведених од крви

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00336/2014-04 од 14.8.2014. год.)

За промет људских органа, ткива, телесних течности и ћелија, крви и мајчиног млека прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза. Међутим, промет лекова произведених од крви, који врши обvezник ПДВ, опорезује се по посебној стопи ПДВ од 10%,

с обзиром да за промет предметних добара није прописано пореско ослобођење.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Према одредби става 2. тачка 3) истог члана Закона, по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује се, између осталог, промет или увоз лекова, укључујући и лекове за употребу у ветерини.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 10) Закона, прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет људских органа, ткива, телесних течности и ћелија, крви и мајчиног млека.

Према одредби члана 14. став 1. Закона о лековима и медицинским средствима („Сл. гласник РС“, бр. 30/10 и 107/12), лек је производ који се ставља у промет у одређеној јачини, фармацеутском облику и паковању, а који садржи супстанцу или комбинацију супстанци за коју се показало да има својство да лечи или спречава болести код људи, односно животиња, као и супстанцу или комбинацију супстанци која се може користити или примењивати на људима, односно животињама, било са намером да се поново успостави, побољша или измени физиолошка функција путем фармаколошког, имунолошког или метаболичког дејства или да се постави медицинска дијагноза.

Према одредбама члана 14. став 2. Закона о лековима и медицинским средствима, супстанца из става 1. овог члана је свака материја, без обзира на порекло, која може бити:

- 1) хуманог порекла (крв и производи из крви);
- 2) животињског порекла (микроорганизми, целе животиње, делови органа, животињски секрети, токсини, екстракти, производи из крви);
- 3) биљног порекла (микроорганизми, целе биљке, делови биљака, биљни секрети, екстракти);
- 4) хемијског порекла (хемијски елементи, хемијске супстанце које се у природи налазе у датом облику, као и хемијски производи добијени хемијском променом или синтезом).

Крв и компоненте крви намењене трансфузији не сматрају се леком у смислу овог закона (члан 14. став 3. Закона о лековима и медицинским средствима).

12. Смањење основице за обрачунавање ПДВ и износа обрачунатог ПДВ за износ накнаде или дела накнаде за испоручена добра или пружене услуге који није наплаћен, на основу правноснажног решења суда о закључењу стечајног поступка над примаоцем добра или услуга

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-919/2014-04 од 14.8.2014. год.)

Обvezник ПДВ који је извршио опорезиви промет добра или услуга има право да, на основу правноснажног решења суда о закључењу стечајног поступка над примаоцем добра или услуга, смањи основицу за обрачунавање ПДВ и износ обрачунатог ПДВ за износ накнаде или дела накнаде за испоручена добра или услуге који није наплаћен. У овом случају, обvezник ПДВ врши смањење основице за обрачунавање ПДВ тако што у пореској пријави ПДВ

(Образац ПП ПДВ) коју подноси за порески период у којем је решење суда о закључењу стечајног поступка постало правноснажно, односно за неки наредни период, под ред. бр. 3, односно 4. Обрасца ПП ПДВ – у польима 003, односно 004 смањује износ пореске основице за износ за који је смањена пореска основица, а у польу 103, односно 104 смањује износ обрачунатог ПДВ за износ за који је смањен обрачунати ПДВ. Ако износ обрачунатог ПДВ из польја 103, односно 104 није довољан да би се извршило смањење износа обрачунатог ПДВ, обvezник ПДВ под редним бројем 8. Обрасца ПП ПДВ – у польу 108 повећава износ ПДВ који се може одбити као претходни порез. Министарство финансија напомиње да је обvezник ПДВ дужан да у евиденцији коју води у складу са одредбама члана 46. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 64/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) и одредбама Правилника о облику, садржини и начину вођења евиденције о ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 120/12), обезбеди податке од значаја за утврђивање пореске обавезе, а самим тим и податке који се односе на смањење основице за обрачунавање ПДВ и износа обрачунатог ПДВ, укључујући и потребну документацију.

Одредбом члана 21. став 1. Закона прописано је да ако се измене основица за промет добара и услуга који је опорезив ПДВ, обvezник који је испоручио добра или услуге дужан је да износ ПДВ, који дугује по том основу, исправи у складу са том изменом.

Сагласно одредби члана 21. став 5. Закона, обvezник може да измени основицу за износ накнаде који није

наплаћен само на основу правноснажне одлуке суда о закљученом стечајном поступку, односно на основу овереног преписа записника о судском поравнању.

Према одредби става 6. истог члана Закона, ако обvezник који је изменио основицу у складу са ставом 5. овог члана прими накнаду или део накнаде за испоручена добра и услуге у вези са којима је дозвољена измена основице, дужан је да на примљени износ накнаде обрачуна ПДВ.

Измена основице из ст. 1–5. овог члана врши се у пореском периоду у којем је наступила измена (став 7. истог члана Закона).

Према одредби члана 18. став 1. Правилника о облику и садржини пријаве за евидентирање обvezника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 123/12, 115/13 и 66/14, у даљем тексту: Правилник), обvezник ПДВ који врши смањење накнаде за промет за који је прописано пореско ослобођење у складу са Законом, односно смањење пореске основице и износа обрачунатог ПДВ у складу са чланом 21. Закона, под ред. бр. 1, 2, 3. и 4. – у польма 001, 002, 003 и 004 смањује износ накнаде, односно пореске основице за износ за који је смањена накнада, односно пореска основица, а у польу 103, односно 104 смањује износ обрачунатог ПДВ за износ за који је смањен обрачунати ПДВ.

Ако износ обрачунатог ПДВ из польја 103, односно 104 није довољан да би се извршило смањење износа обрачунатог ПДВ, обvezник ПДВ под редним бројем 8. – у польу 108 повећава износ ПДВ који се може одбити као претходни порез (став 2. истог члана Правилника).

13. Порески третман промета добра и услуга, укључујући и промет добра или услуга који се врши на основу уговора о лизингу, за службене потребе дипломатског или конзуларног представништва Савезне Републике Немачке

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-227/2014-04 од 14.8.2014. год.)

Уз испуњење услова прописаних Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14-др. закон, даљем тексту: Закон) и Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник) – да постоји реципроцитет (што се доказује основном потврдом коју издаје МСП), као и да обvezник ПДВ поседује оригинал службеног налога за набавку добра и услуга на Обрасцу СНПДВ, на промет добра и услуга (укључујући и промет добра или услуга који се врши на основу уговора о лизингу) за службене потребе дипломатског или конзуларног представништва Савезне Републике Немачке, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обvezник ПДВ који врши предметни промет има право на одбитак претходног пореза по том основу.

Одредбама члана 24. став 1. тачка 16) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа на добра и услуге намењене за:

- 1) службене потребе дипломатских и конзуларних представништава;
- 2) службене потребе међународних организација, ако је то предвиђено међународним уговором;

3) личне потребе страног особља дипломатских и конзуларних представништава, укључујући и чланове њихових породица;

4) личне потребе страног особља међународних организација, укључујући чланове њихових породица, ако је то предвиђено међународним уговором.

Ослобођење из става 1. тачка 16) подтач. (1) и (3) овог члана остварује се под условом реципроцитета, а на основу потврде министарства надлежног за иностране послове (став 4. истог члана Закона).

Сагласно одредбама члана 21. став 1. тачка 1) Правилника, пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16) Закона обvezник може да оствари за промет добара и услуга који врши дипломатским и конзуларним представништвима, међународним организацијама, страном особљу дипломатских и конзуларних представништава, међународних организација, као и члановима њихових породица (у даљем тексту: носиоци права) и то за службене потребе дипломатских и конзуларних представништава у Републици (са изузетком конзулата којима руководе почасни конзуларни функционери) и међународних организација, односно представништава међународних организација у Републици, ако је то предвиђено међународним уговором.

Одредбама члана 22. став 1. Правилника прописано је да пореско ослобођење из члана 21. тачка 1) овог правилника обvezник може да оствари ако поседује:

1) фотокопију потврде о реципроцитetu, односно документа којим се потврђује да је пореско ослобођење предвиђено међународним уговором, издатим од стране министарства надлежног за иностране послове (у даљем тексту: основна потврда);

2) оригинал службеног налога за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, који издаје овлашћено лице носиоца права.

Службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје се на Обрасцу СНПДВ – Службени налог за набавку добра и услуга и увоз добра, без ПДВ, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део (члан 22. став 2. Правилника).

Одредбом става 3. истог члана Правилника прописано је да се службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје у три примерка, од којих се два дају обvezнику, а трећи задржава носилац права за своје потребе.

Одговорни представник носиоца права (шеф мисије, стални представник и др.) дужан је да, пре издавања првог службеног налога, Централи Пореске управе (у даљем тексту: Централа) достави податке о лицима овлашћеним за издавање службених налога са депонованим потписима тих лица, као и да достави обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење у року од 15 дана од дана настанка промене (члан 22. став 4. Правилника).

14. Порески третман промета услуга процене непокретности које се налазе у Београду, а који обвезник ПДВ врши за службене потребе Амбасаде Уједињених Арапских Емирата

(Мишљење Министарства финансија, бр. 464-01-00265/2014-04 од 14.8.2014. год.)

Уз испуњење услова прописаних Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) и Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног

пореза („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник) – да постоји реципроцитет (што се доказује основном потврдом коју издаје МСП), као и да обvezник ПДВ поседује оригинал службеног налога за набавку добра и услуга на Обрасцу СНПДВ, на промет услуга процене непокретности које се налазе у Београду, а који обvezник ПДВ врши за службене потребе Амбасаде Уједињених Арапских Емирата, на основу уговора који је закључио са Министарством спољних послова Уједињених Арапских Емирата, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обvezник ПДВ који врши предметни промет има право на одбитак претходног пореза по том основу.

Одредбама члана 24. став 1. тачка 16) Закона прописано је да се ПДВ не плаћа на добра и услуге намењене за:

- 1) службене потребе дипломатских и конзуларних представништава;
- 2) службене потребе међународних организација, ако је то предвиђено међународним уговором;
- 3) личне потребе страног особља дипломатских и конзуларних представништава, укључујући и чланове њихових породица;
- 4) личне потребе страног особља међународних организација, укључујући чланове њихових породица, ако је то предвиђено међународним уговором.

Ослобођење из става 1. тачка 16) подтач. (1) и (3) овог члана остварује се под условом реципроцитета, а на основу потврде министарства надлежног за иностране послове (став 4. истог члана Закона).

Сагласно одредбама члана 21. став 1. тачка 1) Правилника, пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 16) Закона обvezник може да оствари за промет добара и услуга који врши дипломатским и конзуларним представништвима, међународним организацијама, страном особљу дипломатских и конзулатарних представништава, међународних организација, као и члановима њихових породица (у даљем тексту: носиоци права) и то за службене потребе дипломатских и конзулатарних представништава у Републици (са изузетком конзулатата којима руководе почасни конзулатарни функционери) и међународних организација, односно представништава међународних организација у Републици, ако је то предвиђено међународним уговором.

Одредбама члана 22. став 1. Правилника прописано је да пореско ослобођење из члана 21. тачка 1) овог правилника обvezник може да оствари ако поседује:

- 1) фотокопију потврде о реципроцитetu, односно документа којим се потврђује да је пореско ослобођење предвиђено међународним уговором, издатим од стране министарства надлежног за иностране послове (у даљем тексту: основна потврда);
- 2) оригинал службеног налога за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, који издаје овлашћено лице носиоца права.

Службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје се на Обрасцу СНПДВ – Службени налог за набавку добара и услуга и увоз добара, без ПДВ, који је одштампан уз овај правилник и чини његов саставни део (члан 22. став 2. Правилника).

Одредбом става 3. истог члана Правилника прописано је да се службени налог из става 1. тачка 2) овог члана издаје у три примерка, од којих се два дају обvezнику, а трећи задржава носилац права за своје потребе.

Одговорни представник носиоца права (шеф мисије, стални представник и др.) дужан је да, пре издавања првог службеног налога, Централи Пореске управе (у даљем тексту: Централа) достави податке о лицима овлашћеним за издавање службених налога са депонованим потписима тих лица, као и да достави обавештење о променама лица којима је дато ово овлашћење у року од 15 дана од дана настанка промене (члан 22. став 4. Правилника).

15. Порески третман промета услуге склапање електро-ормана, од материјала наручиоца, који врши обvezник ПДВ по налогу наручиоца – лица које ће предметна добра отпремити у иностранство

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00934/2014-04 од 14.8.2014. год.)

Када обvezник ПДВ у Републици Србији врши склапање електро-ормана по налогу наручиоца – лица које ће предметна добра отпремити у иностранство, од материјала наручиоца, реч је о промету услуге који се опорезује по општој стопи ПДВ од 20%, с обзиром да се предметна услуга не сматра услугом која је у непосредној вези са извозом добара.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04—исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добра и пружање услуга које порески обvezник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добра у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добра из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и предаја добра произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала наручиоца (члан 5. став 3. тачка 3) Закона).

Одредбом члана 24. став 1. тачка 8) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за промет превозних и осталих услуга које су у непосредној вези са извозом, транзитом или привременим увозом добра, осим услуга које су ослобођене од ПДВ без права на порески одбитак у складу са овим законом.

- 16. а) У ком случају се промет економски дељиве целине у оквиру објекта (у конкретном случају, стана), који се не сматра првим преносом права располагања, опорезује ПДВ?**
б) Да ли обvezник ПДВ има право на одбитак ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за први пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта ако ће

обvezник ПДВ предметни стан користити да би извршио други промет права располагања на том стану?

(Мисиљење Министарства финансија, бр. 413-00-00009/2014-04 од 11.7.2014. год.)

а) Промет објекта и економски дельвих целина у оквиру објекта ослобођен је ПДВ без права на одбитак претходног пореза, осим ако се ради о првом преносу права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту или економски дельвој целини у оквиру тог објекта, односно о промету објекта и економски дельвих целина у оквиру објекта за који се ПДВ обрачунава из разлога што је, уз испуњење прописаних услова, уговором на основу којег се врши пренос права располагања на тим добрима предвиђено да се на тај промет обрачунава ПДВ.

У случају када се врши промет објекта и економски дельвих целина у оквиру објекта, који се не сматра првим преносом права располагања на новоизграђеном грађевинском објекту или економски дельвој целини у оквиру тог објекта (при чему се новоизграђеним грађевинским објектом сматра објекат чија је изградња, односно доградња започета до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године, као и објекат чија је изградња започета од 1. јануара 2005. године, а економски дельвим целинама у оквиру новоизграђених грађевинских објекта сматрају се делови тих објекта који се испоручују као посебне целине – станови, пословни простори, гараже, гаражна места и др.), тај промет опорезив је ПДВ ако су истовремено испуњени следећи услови:

- да се промет врши између обвезнika ПДВ;
- да је уговором на основу којег се врши пренос права располагања предвиђено да се предметни промет опорезује ПДВ;
- да обвезник ПДВ – стицалац објекта, односно економски дељиве целине у оквиру објекта има право да обрачунати ПДВ одбитје као претходни порез у потпуности (ако ће предметно добро користити за промет са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији).

Према томе, промет економски дељиве целине у оквиру објекта, у конкретном случају стана, који се не сматра првим преносом права располагања, опорезује се ПДВ само ако се промет предметног стана врши обвезнiku ПДВ који по основу набавке тог стана има право на одбитак претходног пореза у потпуности и ако је уговором на основу којег се врши пренос права располагања на стану предвиђено да се предметни промет опорезује ПДВ. У том случају обавезу обрачунавања ПДВ за промет стана има обвезник ПДВ – стицалац стана, као порески дужник. Међутим, ако обвезник ПДВ промет стана који се не сматра првим преносом права располагања на том стану врши физичком лицу које није обвезнник ПДВ, предметни промет се опорезује у складу са законом којим се уређују порези на имовину.

Министарство финансија напомиње да ако обвезник ПДВ обрачуна ПДВ за други пренос права располагања на стану који врши физичком лицу које није обвезнник ПДВ, а

које купује први стан, купац првог стана нема право на рефундацију тако обрачунатог ПДВ, с обзиром да је ПДВ обрачунат за промет стана који није опорезив ПДВ. Обvezник пореза на пренос апсолутних права који је извршио промет стана лицу које се сматра купцем првог стана може да оствари пореско ослобођење по том основу у складу са законом којим се уређују порези на имовину.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04—исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обvezник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обvezник из члана 8. и члана 9. став 2. овог закона.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 2) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. овог члана, порески дужник прималац добара, обvezник ПДВ, за промет грађевинских

објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, укључујући и власничке уделе на тим добрима, извршен од стране другог обvezника ПДВ, у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ у складу са овим законом.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и власничких удела на објектима у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обvezника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о утврђивању поједињих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник), објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се грађевине спојене са тлом, које представљају физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину, у свим степенима изграђености, које као такве могу бити предмет преноса права располагања, и то:

1) стамбени објекти (зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању);

2) друге врсте објеката (пословне зграде, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре електронских комуникација – кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др.).

Сагласно одредби става 2. истог члана Правилника, економски дељивим целинама у оквиру објеката сматрају се делови објеката који се испоручују као посебне целине (станови, пословни простори, гараже, гаражна места и др.).

Одредбама члана 3. став 1. Правилника прописано је да се новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају објекти из члана 2. став 1. овог правилника чија је изградња, односно доградња започета:

1) до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године;

2) од 1. јануара 2005. године.

Сагласно одредби става 2. истог члана Правилника, економски дељивим целинама у оквиру новоизграђених грађевинских објеката сматрају се делови тих објеката који се испоручују као посебне целине (станови, пословни простори, гараже, гаражна места и др.).

б) Обvezник ПДВ има право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за први

пренос права располагања на економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта – стану, одбије као претходни порез, уз испуњење прописаних услова – да поседује прописану документацију (рачун или други документ који служи као рачун издат у складу са прописима којима се уређује опорезивање ПДВ), као и да тај стан користи или да ће га користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији. С тим у вези, ако ће обvezник ПДВ предметни стан користити да би извршио други промет права располагања на том стану који је опорезив ПДВ, има право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за први пренос права располагања на том стану, одбије као претходни порез. Међутим, ако ће обvezник ПДВ предметни стан користити да би извршио други промет права располагања на том стану који није опорезив ПДВ (нпр. промет стана физичком лицу које није обvezник ПДВ или лицу које је обvezник ПДВ, али нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке стана), у том случају нема право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету за први пренос права располагања на том стану, одбије као претходни порез.

Сагласно одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Одредбама става 2. истог члана Закона предвиђено је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добра, у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добра и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

У складу са одредбом става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Према одредби става 6. истог члана Закона, обvezник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право.

17. Ко има право на ПДВ надокнаду?

(Мисиљење Министарства финансија, бр. 413-00-186/2014-04 од 11.7.2014. год.)

Право на ПДВ надокнаду има пољопривредник – физичко лице које није обvezник ПДВ, а које је власник или закупац пољопривредног или шумског земљишта или пољопривредно, односно шумско земљиште користи по неком другом основу, као и физичко лице које је као носилац, односно члан пољопривредног газдинства уписан у регистру пољопривредних газдинстава у складу са прописом којим се уређује регистрација пољопривредних газдинстава. Доказом да је физичко лице пољопривредник сматра се сваки документ којим се доказује да је то физичко лице власник или закупац пољопривредног или шумског земљишта или да пољопривредно или шумско земљиште користи по неком другом основу (нпр. извод из катастра непокретности, уговор о закупу, уговор о коришћењу итд.), односно извод из Регистра о упису пољопривредног газдинства, односно о активном статусу пољопривредног

газдинства који издаје Управа за аграрна плаћања/Управа за трезор.

Одредбом члана 34. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да физичка лица која су власници, закупци и други корисници пољопривредног и шумског земљишта и физичка лица која су као носиоци, односно чланови пољопривредног газдинства уписана у регистру пољопривредних газдинстава у складу са прописом којим се уређује регистрација пољопривредних газдинстава (у даљем тексту: пољопривредници), имају право на надокнаду по основу ПДВ (у даљем тексту: ПДВ надокнада), под условима и на начин одређен овим законом.

ПДВ надокнада признаје се пољопривредницима који изврше промет пољопривредних и шумских производа, односно пољопривредних услуга обvezницима (став 2. истог члана Закона).

Према одредби члана 34. став 3. Закона, ако пољопривредници изврше промет добара и услуга из става 2. овог члана, обvezник је дужан да обрачuna ПДВ надокнаду у износу од 8% на вредност примљених добара и услуга, о чему издаје документ за обрачун (у даљем тексту: признаница), као и да обрачунату ПДВ надокнаду исплати пољопривредницима у новцу (уплатом на текући рачун или рачун штедње).

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, обvezници из става 3. овог члана имају право да одбију износ ПДВ надокнаде као претходни порез, под условом да су ПДВ надокнаду и вредност примљених добара и услуга платили пољопривреднику.

18. Порески третман промета услуга образовања одраслих у оквиру обављања делатности осталог образовања који врши обvezник ПДВ – школа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-112/2014-04 од 11.7.2014. год.)

На промет услуга образовања (предшколско, основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације који врше лица регистрована за обављање тих делатности, при чему се ове делатности обављају у складу са прописима који уређују област предшколског, основног, средњег, вишег и високог образовања и професионалне преквалификације, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обvezник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза по том основу. Међутим, у случају када обvezник ПДВ – школа врши промет услуга образовања одраслих у оквиру обављања делатности осталог образовања, а које се не сматрају услугама професионалне преквалификације у складу са законом којим се уређују запошљавање и осигурување за случај незапослености, дужан је да на промет предметних услуга обрачуна ПДВ по општој пореској стопи од 20%, с обзиром да за промет ових услуга није прописано пореско ослобођење. Обрачунати ПДВ плаћа се на прописани начин.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обvezник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 25. став 2. тачка 13) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет услуга образовања (предшколско, основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације, као и са њима непосредно повезани промет добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности, ако се ове делатности обављају у складу са прописима који уређују ту област.

Према одредби члана 7. став 1. Правилника о утврђивању појединачних добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник), услугама, у смислу члана 25. став 2. тачка 13) Закона, сматрају се услуге образовања (предшколског, основног, средњег, вишег и високог) и професионалне преквалификације, које пружају лица регистрована за обављање тих делатности у складу са прописима који уређују ту област, независно од тога да ли су ова лица усмерена ка остваривању добити.

Професионалном преквалификацијом из става 1. овог члана сматрају се додатно образовање и обука који се врше у складу са законом којим се уређују запошљавање и осигурање за случај незапослености (став 2. истог члана Правилника).

19. Стопа ПДВ по којој се обрачунава промет средстава за дезинфекцију коже и руку која се сматрају материјалом за дијализу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-03278/2010-04 од 11.7.2014. год.)

На промет средстава за дезинфекцију коже и руку која се, између остalog, сматрају материјалом за дијализу, ПДВ се обрачунава по посебној стопи ПДВ од 10% и плаћа на прописани начин.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Сагласно одредби члана 23. став 2. тачка 5) Закона, по посебној стопи од 10% опорезује се промет и увоз материјала за дијализу.

Правилником о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/2004, 130/2004–исправка, 140/2004, 65/2005, 63/2007,

29/11, 95/12 и 113/13, у даљем тексту: Правилник), у члану 5. тачка 7), прописано је да се материјалом за дијализу, у смислу члана 23. став 2. тачка 5) Закона, сматрају и средства за дезинфекцију коже и руку.

- 20. а) Порески третман промета услуга калибраџе из ваздуха
б) Порески третман увоза летилице – авиона са уgraђеним системом за калибраџу из ваздуха
в) Да ли порески обvezник има право на одбитак претходног пореза у случају када изврши увоз летилице – авиона са уgraђеним системом за калибраџу из ваздуха и плати ПДВ на увоз предметне летилице, а за коју у моменту увоза нису испуњени услови за пореско ослобођење?**

(Мишиљење Министарства финансија, бр. 413-00-47/2014-04 од 10.7.2014. год.)

а) Место промета услуга калибраџе из ваздуха, тј. услуга провере земаљских навигационих и надзорних система, ваздухопловних телекомуникација и опреме за светлосну сигнализацију на аеродромима, одређује се према месту где се налази непокретност. С тим у вези, ако се непокретност налази на територији Републике Србије, промет услуга калибраџе из ваздуха предмет је опорезивања ПДВ за који постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ по пореској стопи од 20%, с обзиром да за овај промет није прописано пореско ослобођење. Ако се непокретност налази ван територије Републике Србије, реч је о услугама које нису предмет опорезивања ПДВ, што значи да по основу пружања тих услуга не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обvezник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Место промета услуга је место у којем пружалац услуга обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице (члан 12. ст. 1. и 2. Закона).

Према одредби члана 12. став 3. тачка 1) Закона, а изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место у којем се налази непокретност, ако се ради о промету услуге која је непосредно повезана са том непокретношћу, укључујући делатност посредовања и процене у вези непокретности, као и пројектовање, припрему и извођење грађевинских радова и надзор над њима.

Према одредбама члана 24. став 1. тач. 10) и 11) Закона, ПДВ се не плаћа на испоруке летилица, сервисирање, поправке, одржавање, чarterисање и изнајмљивање летилица, које се претежно користе уз накнаду у међународном ваздушном саобраћају, испоруке, изнајмљивање, поправке и одржавање добара намењених опремању тих летилица, као и промет добара и услуга намењених непосредним потребама ових летилица.

Према одредби члана 3. став 1. тачка 9) Закона о ваздушном саобраћају („Сл. гласник РС“, бр. 73/10, 57/11 и 93/12), калибраџа из ваздуха је провера из ваздуха земаљских навигационих и надзорних система, ваздухопловних телекомуникација и опреме за светлосну сигнализацију на аеродромима, у циљу да параметри наведених система задовољавају захтеве за експлоатацију и која може бити периодична или пред њихово пуштање на коришћење.

б) На увоз летилице, у конкретном случају авиона са уgraђеним системом за калибраџу из ваздуха, која ће се, уз накнаду, претежно користити у међународном ваздушном саобраћају, ПДВ се не обрачунава и не плаћа у складу са чланом 26. тачка 1), а у вези са чланом 24. став 1. тачка 10) Закона и сходном применом члана 18. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 120/12, у даљем тексту: Правилник), на основу изјаве власника летилице да ће се та летилица користити, уз накнаду, претежно у међународном ваздушном саобраћају. Сматра се да ће се летилица претежно користити у међународном ваздушном саобраћају ако ће у шест месеци након пореског периода у којем се врши увоз те летилице, од укупног броја летова у том периоду остварити више од 80% летова у међународном ваздушном саобраћају.

Међутим, ако се врши увоз летилице која се неће, уз накнаду, претежно користити у међународном ваздушном саобраћају, односно увоз летилице која ће се, уз накнаду, претежно користити у међународном ваздушном саобраћају, али за коју у моменту увоза нису испуњени услови за пореско ослобођење, на увоз те летилице ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са Законом.

Сагласно одредби члана 24. став 1. тачка 10) Закона, ПДВ се не плаћа на испоруке летилица, сервисирање, поправке, одржавање, чартерисање и изнајмљивање летилица, које се претежно користе уз накнаду у међународном ваздушном саобраћају, као и испоруке, изнајмљивање, поправке и одржавање добра намењених опремању тих летилица.

Према одредби члана 26. тачка 1) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добра чији промет је у складу са чланом 24. став 1. тач. 5), 10), 11) и 13)-16в) и чланом 25. став 1. тач. 1) и 2) и став 2. тач. 5) и 10) овог закона ослобођен ПДВ.

Према одредбама члана 18. став 1. Правилника, пореско ослобођење из члана 24. став 1. тач. 10) и 11) Закона обвезник може да оствари за испоруке летилица и промет добра и услуга који врши за потребе домаћих летилица које се, уз накнаду, претежно користе у међународном ваздушном саобраћају, као и за потребе страних летилица које користе нерезидентна предузећа, ако поседује:

1) документ о извршеном промету добра и услуга (уговор, рачун и др.);

2) изјаву власника домаће летилице да се та летилица користи, уз накнаду, претежно у међународном ваздушном саобраћају, односно изјаву купца летилице да ће се та летилица, уз накнаду, претежно користити у међународном ваздушном саобраћају.

Домаћа летилица из става 1. овог члана користи се претежно у међународном ваздушном саобраћају ако, у шест месеци који претходе пореском периоду, односно у шест месеци након пореског периода, за који се подноси пореска пријава, од укупног броја летова у том периоду оствари или

ће остварити више од 80% летова у међународном ваздушном саобраћају (став 2. истог члана Правилника).

в) Када обвезник ПДВ изврши увоз летилице, у конкретном случају, авиона са уграђеним системом за калибраџу из ваздуха, за коју у моменту увоза нису испуњени услови за пореско ослобођење, и плати ПДВ обрачунат од стране надлежног царинског органа на увоз предметне летилице, обвезник ПДВ има право да тако плаћени ПДВ одбије као претходни порез, под условом да поседује документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дельивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добра у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добра и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добра.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

Обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (члан 28. став 6. Закона).

21. Порески третман промета добра која се налазе на територији Републике Србије – четири камиона са приколицама, као улог у домаће привредно друштво, који врши страно привредно друштво

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00090/2014-04 од 10.7.2014. год.)

Када страно привредно друштво, тј. привредно друштво које на територији Републике Србије нема седиште

ни сталну пословну јединицу (у даљем тексту: страно привредно друштво), као улог у домаће привредно друштво унесе добра која се налазе на територији Републике Србије (у конкретном случају, четири камиона са приколицама), ради се о опорезивом промету добара, за који обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има порески дужник – порески пуномоћник страног привредног друштва, а ако страно привредно друштво није одредило пореског пуномоћника, пореским дужником сматра се прималац добара (домаће привредно друштво у које су камиони унети као улог). У овом случају основицу за обрачунавање ПДВ чини тржишна вредност предметних добара на дан њихове испоруке, у коју није укључен ПДВ.

Поред тога, Министарство финансија указује да обvezник ПДВ – домаће привредно друштво у које су камиони унети као улог, а који је, као порески дужник, обрачунао ПДВ за промет тих камиона (улог) који му је извршило страно привредно друштво, има право да тако обрачунати ПДВ одбитак као претходни порез, под условом да предметне камионе користи или ће их користити за промет са правом на одбитак претходног пореза – опорезиви промет, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или промет који је извршен у иностранству ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обvezник изврши у

Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добра у Републику.

Промет добра, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредбама члана 10. став 1. тач. 2) и 3) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је порески пуномоћник кога одреди страно лице које у Републици нема седиште ни сталну пословну јединицу, односно пребивалиште, а које обавља промет добра и услуга у Републици, односно прималац добра и услуга, ако страно лице из тачке 2) овог става не одреди пореског пуномоћника.

Одредбом члана 17. став 5. Закона прописано је да се код промета добра или услуга, које чине улог у привредно друштво, основицом сматра тржишна вредност тих добара и услуга на дан њихове испоруке у коју није укључен ПДВ.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Да ли се обвезнiku који изврши улагања у реконструкцију грађевинског објекта, као основног средства у сопственом власништву који му служи за обављање делатности, признаје право на порески кредит из члана 48. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 47/13)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-787/2014-04 од 26.8.2014. год.)

У случају када обвезнik изврши улагања (закључно са 31. децембром 2013. године) у реконструкцију грађевинског објекта, као основног средства у сопственом власништву, који му служи за обављање претежне делатности, делатности уписаных у оснивачки акт обвезнika, односно наведених у другом акту обвезнika којим се одређују делатности које обвезнik обавља, при чему је реконструкција одобрена решењем надлежног органа, сагласно прописима који уређују планирање и изградњу, обвезнiku се по основу предметних улагања признаје право на порески кредит прописан одредбама члана 48. Закона о порезу да добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01...47/13).

У складу са чланом 48. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 47/13, у даљем тексту: Закон), обvezнику који изврши улагања у непретнине, постројења, опрему или биолошка средства (у даљем тексту: основна средства) у сопственом власништву на територији Републике за обављање претежне делатности и делатности уписаных у оснивачки акт обvezника, односно наведених у другом акту обvezника којим се одређују делатности које обvezник обавља, као и по основу улагања у развој као нематеријалну имовину, признаје се право на порески кредит у висини од 20% извршеног улагања, с тим што порески кредит не може бити већи од 33% обрачунатог пореза у години у којој је извршено улагање.

Сагласно ставу 3. истог члана Закона, изузетно од става 1. овог члана, обvezнику који је према закону којим се уређује рачуноводство и ревизија разврстан у мало правно лице признаје се право на порески кредит у висини од 40% извршеног улагања, с тим што порески кредит не може бити већи од 70% обрачунатог пореза у години у којој је извршено улагање.

Реконструкција, у складу са чланом 2. тачка 32) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09 ... 98/13–одлука УС), јесте извођење грађевинских радова на постојећем објекту у габариту и волумену објекта, којима се: утиче на стабилност и сигурност објекта; мењају конструкцијни елементи или технолошки процес; мења спољни изглед објекта или повећава број функционалних јединица.

Министарство финансија напомиње да је Законом о изменама и допунама Закона о порезу на добит правних лица

(„Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона), који је ступио на снагу 7. децембра 2013. године, порески подстицај из члана 48. Закона укинут. Међутим, у складу са Законом о изменама и допунама Закона, порески обvezник који је до 31. децембра 2013. године остварио право на порески подстицај из члана 48. Закона и исказао податке у пореском билансу и пореској пријави за 2013. годину, може то право да користи до истека рока и на начин прописан тим законом.

2. Да ли се обvezник сматра лицем повезаним са друга два привредна друштва у случају када су власници привредног друштва – обvezника три физичка лица (међусобно родбински повезана) од којих два лица поседују по 45%, а једно лице поседује 10% учешћа у капиталу обveznika, а директор предметног обveznika (лице родбински повезано са власницима) истовремено је оснивач и 100% власник друга два привредна друштва?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00234/2014-04 од 26.8.2014. год.)

Како се наводи у поднетом захтеву, власници привредног друштва – обvezника су три физичка лица (међусобно родбински повезана) од којих два лица поседују по 45%, а једно лице поседује 10% учешћа у капиталу обveznika. Директор истог привредног друштва (лице родбински повезано са власницима) истовремено је оснивач и 100% власник друга два привредна друштва. Са тим привредним друштвима предметни обvezник не сматра се

повезаним лицем под условом да оснивач и власник тих друштава (посредно или непосредно) не поседује више од 25% гласова у органима управљања обvezника тј. друштва у коме је директор.

У складу са чланом 59. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 68/14-др. закон, у даљем тексту: Закон), трансферном ценом сматра се цена настала у вези са трансакцијама средствима или стварањем обавеза међу повезаним лицима.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, лицем повезаним са обvezником сматра се оно физичко или правно лице у чијим се односима са обvezником јавља могућност контроле или значајнијег утицаја на пословне одлуке.

Према ставу 3. истог члана Закона, у случају посредног или непосредног поседовања најмање 25% акција или удела сматра се да постоји могућност контроле над обvezником.

Могућност значајнијег утицаја на пословне одлуке постоји, поред случаја предвиђеног у ставу 3. овог члана и када лице посредно или непосредно поседује најмање 25% гласова у обvezниковим органима управљања (члан 59. став 4. Закона).

Сагласно ставу 5. истог члана Закона, лицем повезаним са обvezником сматра се и оно правно лице у коме, као и код обvezника, иста физичка или правна лица непосредно или посредно учествују у управљању, контроли или капиталу, на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

Према ставу 6. истог члана Закона, лицима повезаним са обvezником сматрају се брачни или ванбрачни друг, потомци, усвојеници и потомци усвојеника, родитељи,

усвојиоци, браћа и сестре и њихови потомци, дедови и бабе и њихови потомци, као и браћа и сестре и родитељи брачног или ванбрачног друга, лица које је са обvezником повезано на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

3. Да ли и физичка лица која се у складу са Законом о порезу на доходак грађана сматрају обvezницима пореза на приходе од самосталне делатности исказују податке о трансферним ценама?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-140/2014-04 од 25.8.2014. год.)

Податке о трансферним ценама у пореском билансу исказују обvezници пореза на добит правних лица у складу са Законом о порезу на добит правних лица . Такође, наведене податке исказују и физичка лица која се у складу са Законом о порезу на доходак грађана сматрају обvezницима пореза на приходе од самосталне делатности у складу са тим законом.

У складу са чланом 59. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон), трансферном ценом сматра се цена настала у вези са трансакцијама средствима или стварањем обавеза међу повезаним лицима.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, лицем повезаним са обvezником сматра се оно физичко или правно лице у чијим се односима са обvezником јавља могућност контроле или значајнијег утицаја на пословне одлуке.

Према ставу 3. истог члана Закона, у случају посредног или непосредног поседовања најмање 25% акција или удела сматра се да постоји могућност контроле над обvezником.

Могућност значајнијег утицаја на пословне одлуке постоји, поред случаја предвиђеног у ставу 3. овог члана и када лице посредно или непосредно поседује најмање 25% гласова у обvezниковим органима управљања (члан 59. став 4 Закона).

Сагласно ставу 5. истог члана Закона, лицем повезаним са обvezником сматра се и оно правно лице у коме, као и код обvezника, иста физичка или правна лица непосредно или посредно учествују у управљању, контроли или капиталу, на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

Према ставу 6. истог члана Закона, лицима повезаним са обvezником сматрају се брачни или ванбрачни друг, потомци, усвојеници и потомци усвојеника, родитељи, усвојиоци, браћа и сестре и њихови потомци, дедови и бабе и њихови потомци, као и браћа и сестре и родитељи брачног или ванбрачног друга, лица које је са обvezником повезано на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

Одредбом члана 32. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01 ... 68/14-др. закон, у даљем тексту: ЗПДГ) прописано је да је обvezник пореза на приходе од самосталне делатности физичко лице које остварује приходе обављањем делатности из члана 31. овог закона и свако друго физичко лице које је обvezник пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (у даљем тексту: предузетник).

Према одредби члана 32. став 2. ЗПДГ прописано је да је обvezник пореза из става 1. овог члана по основу прихода од пољопривреде и шумарства физичко лице – носилац

породичног пољопривредног газдинства уписано у регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима који уређују ту област и које води пословне књиге у складу са чланом 43. став 2. овог закона.

4. Која лица су повезана у случају када су оснивачи правног лица А супружници са учешћем у капиталу тог лица од 50%, а један од супружника (лице А1) један од оснивача правног лица Б са учешћем у капиталу од 45,5%, док су оснивачи правног лица Ц, између осталих, правно лице А са учешћем у капиталу од 23% и правно лице Б са учешћем у капиталу од 26%?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00155/2014-04 од 20.8.2014. год.)

Према наводима из захтева за мишљење, оснивачи правног лица А су супружници са учешћем у капиталу тог лица од 50%. Један од супружника (у даљем тексту: лице А1) је један од оснивача правног лица Б са учешћем у капиталу од 45,5%. Оснивачи правног лица Ц су, између осталих, правно лице А са учешћем у капиталу од 23% и правно лице Б са учешћем у капиталу од 26%. С тим у вези:

– правно лице А сматра се повезаним са оснивачима (супружници) у складу са ставом 3. члана 59. Закона, са лицима наведеним у ставу 6. члана 59. Закона, као и са правним лицем Б, преко лица А1, а у складу са ставом 5. члана 59. Закона;

– правно лице Б сматра се повезаним са правним лицем А, преко лица А1, у складу са ставом 5. члана 59. Закона, са лицем А1 и правним лицем Ц сагласно ставу 3.

члана 59. Закона, као и са лицима наведеним у ставу 6. члана 59. Закона;

— правно лице Ц сматра се повезаним са правним лицем Б, у складу са ставом 3. члана 59. Закона.

У складу са чланом 59. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон), трансферном ценом сматра се цена настала у вези са трансакцијама средствима или стварањем обавеза међу повезаним лицима.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, лицем повезаним са обvezником сматра се оно физичко или правно лице у чијим се односима са обvezником јавља могућност контроле или значајнијег утицаја на пословне одлуке.

Према ставу 3. истог члана Закона, у случају посредног или непосредног поседовања најмање 25% акција или удела сматра се да постоји могућност контроле над обvezником.

Могућност значајнијег утицаја на пословне одлуке постоји, поред случаја предвиђеног у ставу 3. овог члана и када лице посредно или непосредно поседује најмање 25% гласова у обvezникovim органима управљања (члан 59. став 4. Закона).

Сагласно ставу 5. истог члана Закона, лицем повезаним са обvezником сматра се и оно правно лице у коме, као и код обvezника, иста физичка или правна лица непосредно или посредно учествују у управљању, контроли или капиталу, на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

Према ставу 6. истог члана Закона, лицима повезаним са обvezником сматрају се брачни или ванбрачни друг, потомци, усвојеници и потомци усвојеника, родитељи, усвојиоци, браћа и сестре и њихови потомци, дедови и бабе и њихови потомци, као и браћа и сестре и родитељи брачног

или ванбрачног друга, лица које је са обvezником повезано на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

5. Да ли је Комисија за заштиту конкуренције обvezник пореза на добит правних лица?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-138/2014-04 од 20.8.2014. год.)

Оснивање, положај, организација и овлашћења Комисије за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија) уређени су Законом о заштити конкуренције („Сл. гласник РС“, бр. 51/09 и 95/13). Према одредбама овог закона, Комисија је самостална и независна организација која врши јавна овлашћења у складу са тим законом и има својство правног лица. За свој рад Комисија одговара Народној скупштини. Послове из своје надлежности прописане Законом о заштити конкуренције (осим оних који се односе на предузимање активности на развијању свести о потреби заштите конкуренције и вођење евиденције о пријављеним споразумима, о учесницима који имају доминантан положај на тржишту, као и о концентрацијама) Комисија обавља као поверене послове. Средства за рад Комисије обезбеђују се из прихода које Комисија оствари обављањем послова, између остalog, из такси које се плаћају у складу са Законом о заштити конкуренције.

Са аспекта Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 80/02–др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 47/13, 108/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), Комисија (као правно лице које није основано ради остваривања добити) обvezник је пореза на добит правних лица ако остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду.

Имајући у виду наведено, приходи од такси које Комисија остварује обављањем поверилих послова из своје надлежности (конкретно, издавањем аката у складу са Законом о заштити конкуренције) не сматрају се приходима оствареним продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду, што значи да се не опорезују у складу са Законом.

Сагласно одредбама члана 1. ст. 1. и 2. Закона, порески обvezник пореза на добит правних лица (у даљем тексту: порески обvezник) је привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице које је основано ради обављања делатности у циљу стицања добити. Порески обvezник је и задруга која остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду.

Ставом 3. истог члана Закона прописано је да је порески обvezник, у складу са овим законом, и друго правно лице које се не сматра правним лицем из ст. 1. и 2. овог члана, ако остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду.

У складу са одредбама члана 44. став 1. Закона, плаћања пореза на добит ослобађа се обvezник из члана 1. став 3. овог закона (у даљем тексту: недобитна организација) за порески период у којем остварени вишак прихода над расходима није већи од 400.000 динара, под условом да:

1) не расподељује остварени вишак својим оснивачима, члановима, директорима, запосленима или са њима повезаним лицима;

2) годишњи износ личних примања која исплаћује запосленима, директорима и са њима повезаним лицима није већи од двоструког износа просечне годишње зараде по запосленом у Републици у години за коју се утврђује право на пореско ослобођење, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике;

3) не расподељује имовину у корист својих оснивача, чланова, директора, запослених или са њима повезаних лица;

4) да нема монополски или доминантан положај на тржишту у смислу закона којим се уређује заштита конкуренције.

Недобитна организација, у смислу овог закона, је правно лице које није основано ради остваривања добити, већ је у складу са законом основано ради постизања других циљева утврђених у његовим општим актима (став 2. члана 44. Закона).

Облик организовања обvezника из члана 1. став 3. овог закона (установа, удружење и слично) није опредељујући за стицање статуса недобитне организације у смислу овог закона (став 3. члана 44. Закона).

Недобитна организација дужна је да обезбеди и искаже, односно евидентира податке о насталим приходима и расходима и да у пореском билансу посебно искаже приходе остварене на тржишту и са њима повезане расходе (став 4. члана 44. Закона).

6. Да ли се лицима повезаним са обvezником сматрају два физичка лица (отац и син) и правно лице „А“ чији је 100%

власник син који имају учешће у капиталу обvezника тако што отац поседује 14,64%, син 11,27% и правно лице „А“ 4,66% акција обvezника?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-87/2014-04 од 07.7.2014. год.)

Према наводима из захтева за мишљење, два физичка лица (отац и син) и правно лице „А“ чији је 100% власник син, имају учешће у капиталу обvezника, тако што отац поседује 14,64%, син 11,27% и правно лице „А“ 4,66% акција обvezника. Имајући у виду да је појединачно учешће сваког од наведених лица у капиталу обvezника мање од 25%, а под условом да не постоји ни могућност значајнијег утицаја на пословне одлуке обvezника сходно Закону, ова лица се не сматрају лицима повезаним са обvezником.

У складу са чланом 59. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 108/13, у даљем тексту: Закон), трансферном ценом сматра се цена настала у вези са трансакцијама средствима или стварањем обавеза међу повезаним лицима.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, лицем повезаним са обvezником сматра се оно физичко или правно лице у чијим се односима са обvezником јавља могућност контроле или значајнијег утицаја на пословне одлуке.

Према ставу 3. истог члана Закона, у случају посредног или непосредног поседовања најмање 25% акција или удела сматра се да постоји могућност контроле над обvezником.

Могућност значајнијег утицаја на пословне одлуке постоји, поред случаја предвиђеног у ставу 3. овог члана и када лице посредно или непосредно поседује најмање 25% гласова у обvezникovim органима управљања (члан 59. став 4. Закона).

Сагласно ставу 5. истог члана Закона, лицем повезаним са обvezником сматра се и оно правно лице у коме, као и код обvezника, иста физичка или правна лица непосредно или посредно учествују у управљању, контроли или капиталу, на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

7. Да ли између између правних лица А и Б постоји повезаност у складу са Законом о порезу на добит правних лица у случају када физичко лице (отац) поседује више од 25% акција у једном правном лицу (А), а његова супруга и троје деце по 25% акција у другом правном лицу (Б)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-45/2014-04 од 07.7.2014. год.)

Према наводима из захтева за мишљење, физичко лице (отац) поседује више од 25% акција у једном правном лицу (А), а његова супруга и троје деце по 25% акција у другом правном лицу (Б). Под условом да супруга и деца немају више од 25% акција у правном лицу А, као и под условом да ниједно од наведених физичких лица не поседује 25% или више гласова у органима управљања оног правног лица у којем не поседује акције, између правних лица А и Б не постоји повезаност у складу са Законом. Међутим, лицима повезаним са правним лицем А сматрају се, поред оца, његова супруга и троје деце, а лицем повезаним са правним лицем Б, поред супруге и деце, сматра се и отац.

У складу са чланом 59. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 108/13, у даљем тексту: Закон), трансферном ценом сматра се цена настала у вези са трансакцијама средствима или стварањем обавеза међу повезаним лицима.

Сагласно ставу 2. истог члана Закона, лицем повезаним са обvezником сматра се оно физичко или правно лице у чијим се односима са обvezником јавља могућност контроле или значајнијег утицаја на пословне одлуке.

Према ставу 3. истог члана Закона, у случају посредног или непосредног поседовања најмање 25% акција или удела сматра се да постоји могућност контроле над обvezником.

Могућност значајнијег утицаја на пословне одлуке постоји, поред случаја предвиђеног у ставу 3. овог члана и када лице посредно или непосредно поседује најмање 25% гласова у обvezниковим органима управљања (члан 59. став 4. Закона).

Сагласно ставу 5. истог члана Закона, лицем повезаним са обvezником сматра се и оно правно лице у коме, као и код обvezника, иста физичка или правна лица непосредно или посредно учествују у управљању, контроли или капиталу, на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

Према ставу 6. истог члана Закона, лицима повезаним са обvezником сматрају се брачни или ванбрачни друг, потомци, усвојеници и потомци усвојеника, родитељи, усвојиоци, браћа и сестре и њихови потомци, дедови и бабе и њихови потомци, као и браћа и сестре и родитељи брачног или ванбрачног друга, лица које је са обvezником повезано на начин предвиђен у ст. 3. и 4. овог члана.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Утврђивање основице пореза на имовину обvezника који води пословне књиге, а који вредност непокретности у тим књигама не исказује по методу фер вредности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00124/2014-04 од 28.8.2014. год.)

1. Применом просечних цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност, као једног од елемената за утврђивање основице пореза на имовину, утврђује се основица пореза на имовину обvezника који води пословне књиге, а који вредност непокретности у тим књигама не исказује по методу фер вредности, осим у случају из члана 7. ст. 4. до 10. и члана 7а ст. 6. и 8. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02—СУС, 80/02, 80/02—др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12—УС, 47/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон).

Када је у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година) у зони било најмање три промета одговарајућих непокретности, просечна цена одговарајућих непокретности у тој зони утврђује се на основу цене остварених у промету одговарајућих непокретности у тој зони у том периоду. Имајући у виду да се просечна цена утврђује на основу цене остварених у промету (што значи на основу цене остварених у свим прометима), надлежни орган јединице локалне самоуправе није овлашћен да врши одабир промета одговарајућих непокретности на основу којих утврђује просечне цене, као елемент за утврђивање основица пореза на имовину.

Када у периоду од 1. јануара до 30. септембра текуће године у зони није било промета одговарајућих непокретности, односно када је у том периоду у зони био један или два промета одговарајућих непокретности, просечна цена тих (одговарајућих) непокретности у тој зони утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности.

Утврђивање просечних цена у складу са чланом 6. ст. 5–7. Закона у надлежности је јединица локалне самоуправе.

Имајући у виду да су јединице локалне самоуправе надлежне и за утврђивање зона и стопа пореза на имовину, прописивањем тих елемената јединице локалне самоуправе овлашћене су да одреде оптимално оптерећење по основу пореза на имовину.

Према одредби члана 36. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“,

бр. 47/13, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона), јединице локалне самоуправе дужне су да, након ступања на снагу тог закона, а најкасније до 30. новембра 2013. године, за потребе утврђивања пореза на имовину за 2014. годину у складу са тим законом објаве:

- 1) одлуку о стопама пореза на имовину;
- 2) одлуку којом су одредиле зоне, са назнаком зона које се сматрају најопремљенијим, на својој територији;
- 3) акт којим су утврдиле просечне цене одговарајућих непокретности по зонама;
- 4) акт о коефицијентима за непокретности у зонама.

Основица пореза на имовину за непокретности обvezника који води пословне књиге и чију вредност у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обvezника у текућој години (члан 7. став 1. Закона).

Према одредби члана 7. став 2. Закона, основицу пореза на имовину пореског обvezника који непокретности у својим пословним књигама не исказује у складу са ставом 1. тог члана чини:

- 1) за неизграђено земљиште – вредност земљишта;
- 2) за остале непокретности – вредност објекта увећана за вредност припадајућег земљишта.

Вредност непокретности из става 2. тог члана порески обvezник утврђује проценом према елементима из члана 6. став 1. овог закона (члан 7. став 3. Закона).

Према одредби члана 6. став 1. Закона, вредност непокретности из члана 5. Закона утврђује се применом следећих елемената:

- 1) корисна површина;
- 2) просечна цена квадратног метра (у даљем тексту: просечна цена) одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Одредбом члана 6. став 5. Закона прописано је да просечну цену одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година).

Просечна цена у зони у којој није било најмање три промета (у даљем тексту: зона у којој није било промета) одговарајућих непокретности у периоду из става 5. овог члана, за те непокретности утврђује се на основу просека просечних цена остварених у граничним зонама у којима је у том периоду било најмање три промета одговарајућих непокретности (члан 6. став 6. Закона).

Граничне зоне из става 6. овог члана су зоне чије се територије граниче са зоном у којој није било промета, независно од тога којој јединици локалне самоуправе припадају (члан 6. став 7. Закона).

2. Предметно писмо, у делу у коме се указује на различиту основицу пореза на имовину обвезника који води пословне књиге зависно од рачуноводствене политике, има карактер иницијативе коју ће Министарство финансија размотрити код наредних измена Закона.

2. Да ли се подрумски простор у заједничкој недељивој својини власника посебних делова зграде – објекта укључује у корисну површину објекта односно посебног дела објекта код утврђивања основице пореза на имовину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00795/2014-04 од 27.8.2014. год.)

Имајући у виду да на заједничким деловима зграде и уређајима у згради власници посебних целина у згради имају право заједничке недељиве својине, код утврђивања основице пореза на имовину применом елемената корисне површине и просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности у зони у којој се та непокретност налази, у зградама-објектима у оквиру којих постоји више посебних целина (на пример, већи број станова), простор који је у заједничкој недељивој својини јер по положају и намени служи згради-објекту као целини – што подразумева и подрумски простор у заједничкој недељивој својини, не укључује се у корисну површину објекта, односно посебног дела објекта.

Међутим, ако подрумски простор није у заједничкој недељивој својини, подна површина тог простора урачунава се у корисну површину објекта, односно посебног дела објекта којем припада.

Према одредби члана 2. став 2. тачка 2) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. закон, у даљем тексту: Закон), непокретностима, у смислу става 1. овог члана, сматрају се стамбене, пословне и друге зграде, станови,

пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Корисна површина земљишта је његова укупна површина, а корисна површина објекта је збир подних површина између унутрашњих страна спољних зидова објекта (искључујући површине балкона, тераса, лођа, неадаптираних таванских простора и простора у заједничкој недељивој својини свих власника економски дељивих целина у оквиру истог објекта) – члан 6. став 2. Закона.

Према одредбама члана 19. Закона о основама својинско-правних односа („Сл. лист СФРЈ“, бр. 6/80 и 36/90, „Сл. лист СРЈ“, бр. 29/96 и „Сл. лист РС“, бр. 115/05–др. закон), право својине на посебном делу зграде може постојати на стану, пословној просторији или гаражи, односно гаражном месту. На заједничким деловима зграде и уређајима у згради власници посебних делова зграде имају право заједничке недељиве својине.

3. Да ли постоји могућност ослобођење од пореза на имовину за објекат старији од 100 година?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00210/2014-04 од 27.8.2014. год.)

Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) није прописано ослобођење од пореза на имовину из разлога што је објекат старији од 100 година.

Основи по којима се може остварити право на пореско ослобођење уређени су чланом 12. Закона и чланом 39. став

2. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 47/13, у даљем тексту: ЗПИ).

Према одредбама члана 12. став 1. Закона, порез на имовину не плаћа се на непокретности:

1) у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа;

2) дипломатских и конзуларних представништава страних држава, под условом реципроцитета;

3) у својини традиционалних цркава и верских заједница и других цркава и верских заједница регистрованих у складу са законом којим се уређује правни положај цркава и верских заједница, које су намењене и искључиво се користе за обављање богослужбене делатности;

4) које су од надлежног органа проглашене културним или историјским споменицима – на непокретности у целини, односно на посебне делове, који служе за ове намене;

5) брисана;

6) пољопривредно и шумско земљиште које се поново приводи намени – пет година, рачунајући од почетка привођења намени;

7) путеве, пруге и друга добра у општој употреби у јавној својини, према прописима којима се уређује јавна својина, као и на изграђене обале за пристајање пловила (кејске зидове и слично), бродске преводнице, маневарску површину и полетно слетне стазе на аеродромима;

7а) водно земљиште и водне објекте који су уписаны у регистар катастра водног добра, односно катастра водних објеката, осим на објекте за узгој риба (рибњаке);

8) земљиште – за површину под објектом на који се порез плаћа, осим на земљиште под складишним или стоваришним објектом;

9) склоништа људи и добара од ратних дејстава;

10) објекте обвезнika пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства, односно обвезнika коме је пољопривреда претежна регистрована делатност, који су намењени и користе се искључиво за примарну пољопривредну производњу, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште;

11) објекте, односно делове објеката који у складу са прописима непосредно служе за обављање комуналних делатности;

12) за које је међународним уговором који је закључила Република Србија уређено да се неће плаћати порез на имовину.

Порез на имовину на територији јединице локалне самоуправе не плаћа обвезнik кад укупна основица за све његове непокретности на тој територији не прелази износ од 400.000 динара (члан 12. став 2. Закона).

Одредбе става 1. тач. 2) до 11) и става 2. овог члана не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода (члан 12. став 3. Закона).

Трајним давањем другим лицима, у смислу става 3. овог члана, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

Порез на имовину не плаћа обвезнik – ималац права на непокретности из члана 2. овог закона, коју без накнаде

уступи на коришћење лицу прогнаном после 1. августа 1995. године, ако прогнано лице и чланови његовог породичног домаћинства не остварују приходе, изузев прихода од земљишта које је предмет опорезивања (члан 12. став 5. Закона).

Порез на имовину на непокретности обvezника који води пословне књиге, које од настанка пореске обавезе исказује у својим пословним књигама као добро искључиво намењено даљој продаји, не плаћа се за годину у којој је пореска обавеза настала, као ни за годину која следи тој години (члан 12. став 6. Закона).

У случају из члана 7. став 7. овог закона обvezник нема право на пореско ослобођење из става 1. тачка 8) овог члана (члан 12. став 7. Закона).

Према одредби члана 39. став 2. ЗПИ, од 1. јануара 2014. године до 31. децембра 2015. године порез на имовину не плаћа се на водно земљиште, као и на водне објекте за које је издата правоснажна водна сагласност, односно за које се водна дозвола не издаје у складу са законом којим се уређују воде, осим на објекте за узгој риба (рибњаке).

4. Да ли постоји могућност ослобођења од пореза на имовину или умањења тог пореза из разлога што је обvezник недобитна организација?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-02620/2014-04 од 20.8.2014. год.)

Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. закон) није прописано ослобо-

ћење од пореза на имовину, нити могућност умањења тог пореза, из разлога што је обvezник пореза недобитна организација.

5. Да ли постоји основ да Јавно предузеће Градска стамбена агенција Ниш и Јавно предузеће Дирекција за изградњу Града Ниша остваре право на ослобођење од пореза на имовину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-962/2014-04 од 19.8.2014. год.)

Нема основа да јавна предузећа остваре право на ослобођење од пореза на имовину применом одредбе члана 12. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон).

Према томе, нема основа да Јавно предузеће Градска стамбена агенција Ниш и Јавно предузеће Дирекција за изградњу Града Ниша остваре право на ослобођење од пореза на имовину применом наведене одредбе Закона, независно од чињенице што су та јавна предузећа корисници јавних средстава укључени у систем консолидованог рачуна трезора, тип 4-1.

Према одредби члана 12. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину не плаћа се на непокретности у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за

обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа.

6. Шта представља предмет опорезивања порезом на имовину када је у питању опорезивање права коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-914/2014-04 од 19.8.2014. год.)

Када је предмет опорезивања порезом на имовину право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, предмет опорезивања јесте укупна површина тог земљишта. Наиме, Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02—СУС, 80/02, 80/02—др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12—УС, 47/13 и 68/14, у даљем тексту: Закон) није прописано да се код опорезивања права коришћења грађевинског земљишта из предмета опорезивања изузима површина земљишта од 10 ари.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 3) Закона, порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, између осталог и на право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта.

Одредбом члана 2. став 2. тачка 1) Закона прописано је да се непокретностима, у смислу члана 2. став 1. Закона,

сматра земљиште и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго.

Сходно одредби члана 6. став 2. Закона, корисна површина земљишта је његова укупна површина.

7. Да ли постоји могућност да јавна предузећа и корисници јавних средстава који нису укључени у систем консолидованог рачуна трезора остваре пореско ослобођење за непокретности у јавној својини које користе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00386/2014-04 од 19.8.2014. год.)

Порез на имовину не плаћа се на непокретности у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа.

Нема основа да обvezници пореза на имовину – јавна предузећа и корисници јавних средстава који нису укључени у систем консолидованог рачуна трезора, применом члана 12. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), остваре пореско ослобођење за непокретности у јавној својини које користе.

Према одредби члана 12. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину не плаћа се на непокретности у јавној својини које

користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа.

Одредбом члана 8. став 1. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13–исправка и 108/13) прописано је да министар посебним актом, на основу предлога Управе за трезор, утврђује списак корисника јавних средстава, у оквиру којег се посебно евидентирају директни и индиректни корисници средстава буџета Републике Србије, односно буџета локалне власти, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање, јавне агенције, организације на које се примењују прописи о јавним агенцијама или су контролисане од стране државе, као и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора (у даљем тексту: корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора), на основу података Агенције за привредне регистре, односно одговарајућег регистра, као и корисници јавних средстава који нису укључени у систем консолидованог рачуна трезора, а припадају јавном сектору.

8. Да ли је код преноса уз накнаду права својине на згради који је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних

права, извршен и пренос права својине на земљишту на коме се та зграда налази?

(Мишиљење Министарства финансија, бр. 011-00-00908/2014-04 од 19.8.2014. год.)

Имајући у виду да зграда и земљиште на коме се зграда налази, као и земљиште које служи за редовну употребу те зграде, представљају јединствену правну и фактичку целину, Министарство финансија сматра да је код преноса уз накнаду права својине на згради, који је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права, извршен и пренос права својине на земљишту на коме се та зграда налази, као и на земљишту које служи за редовну употребу те зграде.

Према одредби члана 23. став 1. тач. 1) и 5) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. пропис, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на непокретности, односно права коришћења грађевинског земљишта.

Преносом уз накнаду, који је предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права, сматра се и стицање права својине и других права из члана 23. Закона на основу правоснажне судске одлуке или другог акта државног, односно другог надлежног органа са јавним овлашћењем (члан 24. тачка 1) Закона).

Према одредби члана 3. став 1. Закона о промету непокретности („Сл. гласник РС“, бр. 42/98 и 111/09),

преносом права својине на згради истовремено се преноси и право својине на земљишту на коме се зграда налази, као и на земљишту које служи за редовну употребу зграде.

9. Да ли Црвени крст Србије има право на ослобођење од пореза на имовину за непокретност за коју је обvezник тог пореза?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-236/2014-04 од 19.8.2014. год.)

Нема законског основа да Црвени крст Србије, применом одредбе члана 12. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. закон, у даљем тексту: Закон) оствари право на ослобођење од пореза на имовину за непокретност која није у јавној својини, а за коју је Црвени крст Србије обvezник тог пореза.

Према одредби члана 12. став 1. тачка 1) Закона, порез на имовину не плаћа се на непокретности у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа.

Према одредби члана 8. став 1. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11,

93/12, 62/13, 63/13–исправка и 108/13), министар посебним актом, на основу предлога Управе за трезор, утврђује списак корисника јавних средстава, у оквиру којег се посебно евидентирају директни и индиректни корисници средстава буџета Републике Србије, односно буџета локалне власти, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање, јавне агенције, организације на које се примењују прописи о јавним агенцијама или су контролисане од стране државе, као и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора (у даљем тексту: корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора), на основу података Агенције за привредне регистре, односно одговарајућег регистра, као и корисници јавних средстава који нису укључени у систем консолидованог рачуна трезора, а припадају јавном сектору.

Према Правилнику о списку корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“, бр. 120/13), Црвени крст Србије није на Списку корисника јавних средстава.

10. Да ли се плаћа порез на имовину на зграду Дома синдиката у Београду?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00114/2014-04 од 19.8.2014. год.)

Имајући у виду да је зграда Дома синдиката у Београду утврђена за споменик културе Одлуком о утврђивању зграде Дома синдиката у Београду за споменик културе („Сл. гласник РС“, бр. 33/13), порез на имовину не плаћа се на тај објекат у целини односно на његове посебне

делове који служе за намене у области културе (у смислу прописа којима је уређена култура), под условом да их обveznik пореза на имовину није уступио другом лицу уз накнаду на период који у току 12 месеци (непрекидно или са прекидима) траје дуже од 183 дана.

Међутим, ако се тај објекат или његов посебни део користи за друге намене (на пример, за рад синдиката као организације запослених) или је уступљен другом лицу уз накнаду на период који у току 12 месеци (непрекидно или са прекидима) траје дуже од 183 дана, нема законског основа да се за тај објекат односно његов посебни део оствари право на пореско ослобођење применом члана 12. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02—СУС, 80/02, 80/02—др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12—УС, 47/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон).

Одредбом члана 12. став 1. тачка 4) Закона прописано је да се порез на имовину не плаћа на непокретности које су од надлежног органа проглашене културним или историјским споменицима – на непокретности у целини, односно на посебне делове, који служе за ове намене.

Одредбе члана 12. став 1. тач. 2) до 11) и става 2. Закона не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода (члан 12. став 3. Закона).

Трајним давањем другим лицима, у смислу става 3. овог члана, сматра се свако уступање непокретности другом

лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

Одлуком о утврђивању зграде Дома синдиката у Београду за споменик културе („Сл. гласник РС“, бр. 33/13) зграда Дома синдиката у Београду, која се налази на територији општине Стари град, у граду Београду, на углу Трга Николе Пашића број 5а и Дечанске улице број 14, утврђена је за споменик културе.

Одредбом члана 6. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14) прописано је да се синдикатом, у смислу тог закона, сматра самостална, демократска и независна организација запослених у коју се они добровољно удржују ради заступања, представљања, унапређења и заштите својих професионалних, радних, економских, социјалних, културних и других појединачних и колективних интереса.

Одредбом члана 8. став 1. Закона о култури („Сл. гласник РС“, бр. 72/09) прописано је да се културном делатношћу, у смислу тог закона, сматрају послови нарочито у следећим областима: истраживање, заштита и коришћење културног наслеђа; библиотечко-информационе делатности; књига и књижевност (стваралаштво, издаваштво, књижарство, преводилаштво); музика (стваралаштво, продукција, интерпретација); ликовне и примењене уметности, визуелне уметности и архитектура; сценско стваралаштво и интерпретација (драма, опера, балет и плес); кинематографија и аудио-визуелно стваралаштво; уметничка фотографија; дигитално стваралаштво и мултимедији; научноистраживачке и едукативне делатности у култури; остала музичка, говорна, артистичка и сценска извођења културних програма.

11. Да ли постоји могућност да обvezник пореза на имовину оствари пореско ослобођење за непокретност која се сматра добром које ужива претходну заштиту?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-250/2014-04 од 18.8.2014. год.)

Нема основа да обvezник пореза на имовину применом члана 12. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-УС, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14-др. пропис, у даљем тексту: Закон) оствари пореско ослобођење за непокретност која није културни или историјски споменик, већ се сматра добром које ужива претходну заштиту.

Одредбом члана 12. став 1. тачка 4) Закона прописано је да се порез на имовину не плаћа на непокретности које су од надлежног органа проглашене културним или историјским споменицима – на непокретности у целини, односно на посебне делове, који служе за ове намене.

Одредбом члана 2. став 2. Закона о културним добрима („Сл. гласник РС“, бр. 71/94, 52/11-др. закон и 99/11-др. закон, у даљем тексту: Закон о културним добрима) уређено је да културна добра, у зависности од физичких, уметничких, културних и историјских својстава, јесу: споменици културе, просторно културно-историјске целине, археолошка налазишта и знаменита места – непокретна културна добра, уметничко-историјска дела, архивска грађа, филмска грађа и стара и ретка књига – покретна културна добра.

Одредбом члана 4. Закона о културним добрима прописано је да ствари и творевине за које се претпоставља

да имају својства од посебног значаја за културу, уметност и историју, уживају заштиту у складу с одредбама овог закона (у даљем тексту: добра која уживају претходну заштиту).

Према одредби члана 19. Закона о културним добрима, споменик културе јесте грађевинско-архитектонски објекат од посебног културног или историјског значаја, као и његова градитељска целина, објекат народног градитељства, други непокретни објекат, део објекта и целине са својствима везаним за одређену средину, дело монументалног и декоративног сликарства, вајарства, примењених уметности и техничке културе, као и друга покретна ствар у њима од посебног културног и историјског значаја.

12. Да ли порез на имовину за 2014. годину може да се утврди применом одлуке о стопама пореза на имовину коју надлежни орган јединице локалне самоуправе донесе и објави у 2014. години, а којом би се мењала одлука о стопама пореза на имовину објављена до 30. новембра 2013. године и која је важила на дан 15. децембра 2013. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00190/2014-04 од 14.7.2014. год.)

Закон о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12-УС, 47/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон) не садржи основ да се порез на имовину за 2014. годину утврди применом одлуке о стопама пореза на имовину коју надлежни орган јединице локалне самоуправе донесе и објави у 2014. години, а којом би се мењала одлука о стопама пореза на имовину објављена до 30. новембра 2013. године и која је важила на дан 15. децембра 2013. године.

Министарство финансија напомиње да се порез на имовину утврђује за календарску годину, као и да подзаконски општи акти не могу имати повратно дејство.

Одредбом члана 38б став 1. Закона уређено је да се порез на имовину утврђује за календарску годину, применом одредаба тог закона, као и одлуке скупштине јединице локалне самоуправе на чијој територији се имовина налази о стопама пореза на имовину, одлуке којом су уређене зоне (укључујући и најопремљеније зоне) и акта о коефицијентима за непокретности у зонама, које важе на дан 15. децембра текуће године.

Сагласно одредби члана 6. став 5. Закона, у смислу опорезивања порезом на имовину, текућом годином сматра се година која претходи години за коју се утврђује порез на имовину.

Према одредби члана 5. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02—исправка, 23/03—исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05—др. закон, 62/06—др. закон, 61/07, 20/09, 72/09—др. закон, 53/10, 101/11, 2/12—исправка, 93/12, 47/13, 108/13 и 68/14), пореска обавеза по основу пореза на имовину за календарске године које следе години у којој је настала пореска обавеза, утврђује се на основу закона којим се уређују порези на имовину који је на снази на дан 1. јануара календарске године за коју се пореска обавеза утврђује, осим ако је, у складу с Уставом и законом, за појединачне одредбе закона предвиђено да имају повратно дејство.

Према одредби члана 197. ст. 1. и 2. Устава Републике Србије, закони и сви други општи акти не могу имати

повратно дејство. Изузетно, само поједине одредбе закона могу имати повратно дејство, ако то налаже општи интерес утврђен при доношењу закона.

13. Да ли Спортски центар Вождовац, Београд, има право на ослобођење од пореза на имовину за 2014. годину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00111/2014-04 од 11.7.2014. год.)

Сагласно одредби члана 12. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02—СУС, 80/02, 80/02—др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12—УС, 47/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину не плаћа се на непокретности у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа.

Имајући у виду да Спортски центар Вождовац није у Списку корисника јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, нема законског основа да применом члана 12. став 1. тачка 1) Закона оствари право на ослобођење од пореза на имовину за 2014. годину.

Порез на имовину не плаћа се на непокретности у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава

организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа (члан 12. став 1. тачка 1) Закона).

Одредбом члана 8. став 1. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13—исправка и 108/13) прописано је да министар посебним актом, на основу предлога Управе за трезор, утврђује списак корисника јавних средстава, у оквиру којег се посебно евидентирају директни и индиректни корисници средстава буџета Републике Србије, односно буџета локалне власти, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање, јавне агенције, организације на које се примењују прописи о јавним агенцијама или су контролисане од стране државе, као и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора (у даљем тексту: корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора), на основу података Агенције за привредне регистре, односно одговарајућег регистра, као и корисници јавних средстава који нису укључени у систем консолидованог рачуна трезора, а припадају јавном сектору.

Правилником о Списку корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“, бр. 120/13) утврђен је Списак корисника јавних средстава, у оквиру којег су посебно евидентирани директни и индиректни корисници средстава буџета Републике Србије, односно буџета локалне власти, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање, јавне агенције, организације на које се примењују прописи о јавним агенцијама или су контролисане од стране државе, као и други корисници јавних средстава који су

укључени у систем консолидованог рачуна трезора, на основу података Агенције за привредне регистре, односно одговарајућег регистра, као и корисници јавних средстава који нису укључени у систем консолидованог рачуна трезора, а припадају јавном сектору.

14. Прописивање стопе амортизације за коју се умањује вредност објекта обvezника који не води пословне књиге, која чини основицу пореза на имовину

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00177/2014-04 од 11.7.2014. год.)

Скупштина јединице локалне самоуправе је одредбом члана 5. став 3. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02—СУС, 80/02, 80/02—др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12—УС, 47/13 и 68/14—др. закон, у даљем тексту: Закон) овлашћена да одлуком може прописати висину стопе амортизације за коју се умањује вредност објекта која чини основицу пореза на имовину обvezника који не води пословне књиге, при чему стопа амортизације прописана том одлуком може износити до 1% годишње применом пропорционалне методе, а највише до 40%.

Дакле, скупштина јединице локалне самоуправе Законом је овлашћена да одлуком о висини стопе амортизације пропише годишњу стопу амортизације (која може бити 1% или нижа), као и стопу до које се вредност одређене непокретности може највише умањити по том основу (која може бити 40% или нижа).

Примера ради, скупштина јединице локалне самоуправе може одлуком прописати да се вредност објекта обvez-

ника који не воде пословне књиге, која чини основицу пореза на имовину, умањује за амортизацију по стопи од 0,5% годишње применом пропорционалне методе, а највише до 20% почев од истека сваке календарске године у односу на годину у којој је извршена изградња, односно последња реконструкција објекта (што значи да се за објекте од чије изградње односно последње реконструкције је истекло две године – вредност која чини основицу пореза на имовину умањује за 1%, а ако је протекло 40 или више од 40 година – вредност која чини основицу пореза на имовину умањује за 20%).

Према одредби члана 5. став 1. Закона, основица пореза на имовину за непокретности пореског обvezника који не води пословне књиге је вредност непокретности утврђена у складу са овим законом.

Вредност непокретности из става 1. овог члана, осим земљишта, може се умањити за амортизацију по стопи до 1% годишње применом пропорционалне методе, а највише до 40%, почев од истека сваке календарске године у односу на годину у којој је извршена изградња, односно последња реконструкција објекта, а на основу одлуке скупштине јединице локалне самоуправе о висини стопе амортизације која важи на дан 15. децембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину и која је објављена у складу са овим законом (члан 5. став 3. Закона).

Ако скупштина јединице локалне самоуправе не утврди висину стопе амортизације, или је не утврди у складу са овим законом, или је утврди, а не објави у складу са ставом 3. овог члана, код утврђивања пореза на имовину вредност непокретности из става 1. овог члана не умањује се за амортизацију (члан 5. став 4. Закона).

15. Да ли је обvezник пореза на имовину на пословном објекту у приватној својини физичког лица то физичко лице или једночлано привредно друштво чији је власник удела бивши супружник физичког лица – власника објекта, а које је у судском поступку са власником објекта ради утврђивања права својине на том објекту по основу изградње на туђем земљишту?

(Милијење Министарства финансија, бр. 430-00-00111/2014-04 од 11.7.2014. год.)

Обveznik пореза на имовину на пословном објекту у приватној својини физичког лица је то физичко лице, независно од тога што су за исти пословни објекат пореске пријаве поднели и физичко лице које је као ималац права својине на предметној непокретности уписано у катастарским књигама и једночлано привредно друштво чији је власник удела бивши супружник физичког лица – власника објекта, а које је у судском поступку са власником објекта ради утврђивања права својине на том објекту по основу изградње на туђем земљишту, при чему у том поступку није донета и постала правоснажна судска одлука којом се право својине утврђује том лицу.

Статус обveznika пореза на имовину не може бити основ за стицање било ког права на непокретности.

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- 1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;
- 2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;
- 3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;
- 4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;
- 5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;
- 6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;
- 7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;
- 8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обvezник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

- 1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) Закона;

- 2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) Закона;
- 3) држалац непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) Закона;
- 4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) Закона.

Статус обвезнika пореза на имовину не може бити основ за стицање било ког права на непокретности (члан 4. став 6. Закона).

16. Да ли постоји законски основ да се обвезнik пореза на имовину ослобodi плаћања пореза на магацинску халу и земљиште на којем је изграђена та хала из разлога што је обвезнik никада није користио и намерава да је реконструише?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00650/2014-04 од 7.7.2014. год.)

За објекат (па и за магацинску халу) за који је 2001. године настала обавеза по основу пореза на имовину, пореска обавеза није престала из разлога што тај објекат порески обвезнik намерава да реконструише, при чему из економских разлога реконструкција није извршена, што су електро и водоводне инсталације у објекту оштећене, као и из разлога што предметни објекат никада није коришћен од стране пореског обвезнika. Наиме, право је пореског обвезнika да се определи да ли ће свој објекат користити или не, односно да ли ће га реконструисати како би га учинио функционалним за одређену намену.

Нема законског основа да се обвезнik пореза на имовину ослобodi плаћања пореза за земљиште из разлога

што је на том земљишту изграђен објекат – хала, коју порески обvezник фактички никада није користио.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС и 47/13, у даљем тексту: Закон) прописано је да се порез на имовину плаћа на непокретности које се налазе на територији Републике Србије – на право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари.

Одредбом члана 2. став 2. Закона прописано је да се непокретностима, у смислу става 1. тог члана, сматрају:

- 1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;
- 2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Према одредби члана 10. Закона, обавеза по основу пореза на имовину настаје најранијим од следећих дана: даном стицања права, даном почетка коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе, односно даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Према одредби члана 2. тачка 22) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 72/09, 81/09–исправка, 64/10–УС, 24/11, 121/12, 42/13–УС, 50/13–УС, 98/13–УС, у даљем тексту: Закон о планирању и изградњи), објекат јесте грађевина спојена са тлом која представља физичку, функционалну, техничко-технолошку или биотехничку целину (зграде свих врста, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре електронских

комуникација – кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустриски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и сл.).

Одредбом члана 2. тачка 32) Закона о планирању и изградњи прописано је да реконструкција јесте извођење грађевинских радова *на постојећем објекту* у габариту и волумену објекта, којима се: утиче на стабилност и сигурност објекта; мењају конструктивни елементи или технолошки процес; мења спољни изглед објекта или повећава број функционалних јединица.

17. Да ли се плаћа порез на новац поклоњен удружењу у хуманитарне сврхе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-01597/2014-04 од 7.7.2014. год.)

На новац који удружење прими на поклон – порез на поклон се плаћа, осим у случајевима када се, у складу Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12– УС и 47/13, у даљем тексту; Закон), то примање не сматра поклоном или је изузето од опорезивања порезом на поклон, односно ако је за тај поклон прописано право на пореско ослобођење.

У случају када је удружење од истог лица у једној календарској години примило искључиво новац без обавезе противчинидбе, пореска пријава се не подноси и порез на поклон се не плаћа, под условом да је износ примљеног новца до 100.000 динара.

Када удружење, као поклонопримац, прими на поклон од истог лица новац у износу већем од 100.000 динара у једној календарској години, удружење подноси пореску пријаву, независно од тога да ли испуњава услове за остваривање пореског ослобођења. Наиме, порез на поклон утврђује се решењем пореског органа, па се и право на пореско ослобођење (када су за то испуњени законски услови) утврђује решењем пореског органа. С тим у вези, на новац који удружење прими на поклон, удружење има право на пореско ослобођење ако су испуњени сви прописани услови, и то:

- да је удружење – поклонопримац регистровано у складу са законом;
- да је удружење – поклонопримац основано ради остваривања општекорисног циља у смислу закона који уређује задужбине, што подразумева и ради остваривања хуманитарних активности;
- да новац који је примило на поклон служи искључиво за намене за које је то удружење основано, тј. за остваривање општекорисних циљева.

Поред тога, на новац који удружење прими од Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе без обавезе противчинидбе, удружење као поклонопримац има право на пореско ослобођење.

Према одредби члана 14. став 2. Закона, порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени:

- 1) готов новац;
- 2) штедни улог;

- 3) депозит у банци;
- 4) новчано потраживање;
- 5) право интелектуалне својине;
- 6) право својине на возилу, пловилу, односно ваздухоплову и другим покретним стварима.

Поклоном, у смислу Закона, сматра се и пренос без накнаде имовине правног лица, која је предмет опорезивања у складу са одредбама ст. 1, 2. и 4. до 6. овог члана (члан 14. став 3. Закона).

Поклоном, у складу са чланом 14. став 3. Закона, не сматра се:

1) пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону;

2) приход физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање, односно који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана;

3) приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит правних лица, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица.

Према одредби става 6. тог члана Закона, од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузима се наслеђе, односно поклон, и то:

1) удела у правном лицу, односно хартија од вредности;

2) мопеда, мотокултиватора, трактора, радних машина, државних ваздухоплова, односно ваздухоплова без сопственог погона;

3) новца, права, односно ствари из ст. 2. и 3. овог члана, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа односно поклона, до 100.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа.

Према одредби члана 21. став 1. тачка 5а) Закона, порез на наслеђе и поклон не плаћа задужбина, односно удружење, основано ради остваривања општекорисног циља у смислу закона који уређује задужбине, регистровано у складу са законом – на наслеђену или на поклон примљену имовину која служи искључиво за намене за које је та задужбина, односно удружење основано.

Према одредби члана 3. став 1. Закона о задужбинама и фондацијама („Сл. гласник РС“, бр. 88/10 и 99/11, у даљем тексту: Закон о задужбинама и фондацијама), остваривањем општекорисног циља, у смислу тог закона, сматрају се активности усмерене на промовисање и заштиту људских, грађанских и мањинских права, промовисање демократских вредности, европских интеграција и међународног разумевања, одрживи развој, регионални развој, равноправност полова, унапређење социјалне и здравствене заштите, промовисање и унапређење културе и јавног информисања, промовисање и популаризацију науке, образовања, уметности и аматерског спорта, унапређивање положаја особа са инвалидитетом, бригу о деци и младима, помоћ старима, заштиту животне средине, борбу против корупције, заштиту потрошача, заштиту животиња, хуманитарне и друге активности којима задужбине и фондације остварују општекорисне циљеве односно интересе.

Удружење јесте добровољна и невладина недобитна организација заснована на слободи удруживања вишле

физичких или правних лица, основана ради остваривања и унапређења одређеног заједничког или општег циља и интереса, који нису забрањени Уставом или законом (члан 2. став 1. Закона о удружењима – „Сл. гласник РС“, бр. 51/09 и 99/11). Према члану 26. став 1. тог закона, регистар удружења (у даљем тексту: Регистар) води Агенција за привредне регистре, као поверили посао.

18. Да ли постоји основ да јавна предузећа, као обvezници пореза на имовину, остваре право на ослобођење од пореза на имовину за 2014. годину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00141/2014-04 од 19.4.2014. год.)

Нема законског основа да јавна предузећа као обvezници пореза на имовину остваре право на ослобођење од пореза на имовину за 2014. годину применом члана 12. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон).

Према одредби члана 2. став 1. Закона, порез на имовину плаћа се на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

- 1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;
- 2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим

је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој ималац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Кад на непокретности постоји неко од права, односно коришћење или државина, из члана 2. став 1. тач. 2) до 8) Закона, порез на имовину плаћа се на то право, односно на коришћење или државину, а не на право својине (члан 2. став 3. Закона).

Према одредби члана 4. став 1. Закона, обvezник пореза на имовину је правно и физичко лице које је на непокретности на територији Републике Србије:

1) ималац права из члана 2. став 1. тач. 1) до 4) Закона;

2) корисник непокретности у јавној својини из члана 2. став 1. тачка 5) Закона;

3) држалач непокретности из члана 2. став 1. тач. 6) и 7) Закона;

4) прималац лизинга из члана 2. став 1. тачка 8) Закона.

Порез на имовину не плаћа се на непокретности у јавној својини које користе директни и индиректни корисници буџетских средстава, корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање и други корисници јавних средстава који су укључени у систем консолидованог рачуна трезора, према прописима којима се уређује буџетски систем, осим јавних предузећа (члан 12. став 1. тачка 1) Закона).

Према одредби члана 39. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 47/13), одредба члана 10. став 2. тог закона, којом је изменењена одредба члана 12. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02—СУС, 80/02, 80/02—др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11 и 57/12—УС), примењује се од 1. јануара 2014. године.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Да ли постоји могућност остваривања права на повраћај дела плаћеног пореза на доходак грађана по основу камате на орочена девизна средства, која је исплаћена унапред за цео уговорени период орочења, у случају када пре истека периода орочења физичко лице – депонент новчаних средстава једнострano раскине уговор о ороченом депозиту?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-333/2013-04 од 25.8.2014. год.)

На приходе од капитала по основу камате банка је дужна да обрачуна и плати порез по одбитку у моменту исплате камате, односно најкасније првог наредног дана када ради платни промет ако у моменту исплате камате платни промет није радио. С тим у вези, када физичко лице – депонент оствари камату на орочена девизна средства депонована код банке која је, сагласно уговору о ороченом депозиту, исплатила камату унапред (одмах по орочењу) за цео уговорени период орочења и у моменту исплате камате обрачунала и платила порез по одбитку, Министарство

финансија сматра да нема основа за повраћај дела тако обрачунатог и плаћеног пореза на камату у случају када се, услед једностралог раскида уговора од стране депонента пре истека рока на који је уговор о ороченом депозиту закључен (превремено се разороче средства) изврши корекција обрачуна припадајуће камате, с обзиром да је порез обрачунат на износ камате који је сагласно уговору о ороченом депозиту исплаћен физичком лицу у моменту орочења депозита.

Промена облигационог односа између уговорних страна – депонента (физичко лице) и банке, у смислу једностралог раскида уговора о ороченом депозиту, нема значаја у погледу пореске обавезе која је настала у моменту исплате камате сагласно уговору о ороченом депозиту, као моменту када је физичко лице остварило приход.

Одредбом члана 61. став 1. тачка 1) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту. Закон) прописано је да се приходом од капитала сматра камата по основу зајма, штедних и других депозита (орочених или по виђењу) и по основу дужничких и сличних хартија од вредности.

Обвезник пореза на приходе од капитала је физичко лице које остварује те приходе (члан 62. Закона).

Одредбом члана 63. став 1. Закона прописано је да пореску основицу чини новчани или неновчани износ оствареног прихода.

Порез на доходак грађана на приходе од капитала по основу камате плаћа се по стопи од 15%, сагласно члану 64. став 1. Закона.

Порез на приходе од капитала утврђује се и плаћа по одбитку ако је исплатилац прихода правно лице или предузетник, тако што за сваког обвезника и сваки појединачно исплаћени приход, исплатилац обрачунава, обуставља и уплаћује порез на прописане рачуне у моменту исплате прихода, у складу са прописима који важе на дан исплате прихода, осим ако овим законом није друкчије прописано (чл. 99. и 101. Закона).

Према одредби члана 103. став 1. Закона, за приходе од капитала по основу камате, банка је дужна да обрачуна и плати порез по одбитку у моменту исплате камате, укључујући и приписивање камате, односно да плати обрачунати порез најкасније првог наредног дана када ради платни промет ако у моменту исплате камате, укључујући и приписивање камате, платни промет није радио.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 1) Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13 и 68/14) прописано је да у порескоправном односу физичко, односно правно лице има право на повраћај вишне или погрешно плаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и на повраћај пореза када је то другим пореским законом предвиђено.

Сагласно одредби члана 18. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији порески обвезник одговара за испуњење пореске обавезе од момента када су настале чињенице за које је пореским законом прописано да стварају пореску обавезу.

2. Да ли постоји могућност ослобођење од плаћања пореза на доходак грађана на приход остварен у виду новчане награде добијене у телевизијској емисији „Ја имам таленат“?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-82/2013-04 од 18.8.2014. год.)

Новчана награда за постигнути успех на такмичењу, у конкретном случају по основу победе у телевизијској емисији „Ја имам таленат“, представља приход физичког лица који има порески третман осталих – других прихода на које се плаћа порез на доходак грађана према одредби члана 85. став 1. тачка 10) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон).

Други приходи из члана 85. став 1. тачка 10) Закона, ако заједно са приходима по другим основима који се урачунају у основицу годишњег пореза, прелазе прописани неопорезиви износ, подлежу опорезивању и годишњим порезом на доходак грађана у складу са одредбама чл. 87. до 89. Закона.

Одредбом члана 85. став 1. тачка 10) Закона прописано је да се осталим приходима у смислу овог закона сматрају и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, који нису опорезиви по другом основу у складу са овим законом, а нарочито награде, новчане помоћи и друга давања лицима која нису запослена код исплатиоца.

Порез на друге приходе обрачунава се и плаћа по стопи од 20% која се примењује на опорезиви приход који

чини бруто приход умањен за нормирање трошкове у висини од 20%, сагласно члану 85. став 3. и члану 86. став 1. Закона.

Одредбом члана 87. став 1. Закона прописано је да годишњи порез на доходак грађана плаћају физичка лица која су у календарској години остварила доходак већи од троструког износа просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике и то:

- 1) резиденти за доходак остварен на територији Републике и у другој држави;
- 2) нерезиденти за доходак остварен на територији Републике.

Дохотком из става 1. члана 87. Закона сматра се годишњи збир:

- 1) зарада из чл. 13. до 14б Закона;
- 2) опорезивог прихода од самосталне делатности из чл. 33. и 40. Закона;
- 3) опорезивог прихода од ауторских права, права сродних ауторском праву и права индустриске својине из чл. 55. и 60. Закона;
- 4) опорезивог прихода од издавања непокретности из члана 63. став 3. Закона;
- 5) опорезивог прихода од давања у закуп покретних ствари из члана 82. ст. 3. и 4. Закона;
- 6) опорезивог прихода спортиста и спортских стручњака из члана 84а Закона;
- 7) опорезивих других прихода из члана 85. Закона;
- 8) прихода по основима из тач. 1) до 7) овог става, остварених и опорезованих у другој држави за обvezниke из става 1. тачка 1) овог члана.

3. Обавеза плаћања пореза на доходак грађана и доприноса за обавезно социјално осигурање на накнаду коју по основу уговора о делу оствари лице које има статус самосталног уметника, за рад у својству члана комисије коју је формирало Министарство културе и информисања

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-380/2014-04 од 10.7.2014. год.)

Уговорену накнаду по основу уговора о делу закљученог са Министарством културе и информисања, коју оствари физичко лице које има статус самосталног уметника, за рад у својству члана комисије образоване на основу решења о формирању комисије сагласно одговарајућим прописима, обрачунава се и плаћа порез на доходак грађана на други приход физичког лица и допринос за пензијско и инвалидско осигурање. С тим у вези, околност да самостални уметник – физичко лице које самостално, у виду занимања, обавља уметничку делатност и коме је репрезентативно удружење у култури утврдило статус лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе, по основу прихода од самосталног обављања уметничке делатности доприносе за обавезно социјално осигурање плаћа по решењу надлежног пореског органа, не искључује обавезу обрачунавања и плаћања по одбитку доприноса за пензијско и инвалидско осигурање по основу прихода које оствари од обављања активности која не спада у област уметничке делатности.

Према одредби члана 2. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др.

закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗПДГ), порез на доходак грађана плаћа се на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети овим законом.

Осталим приходима, у смислу члана 85. став 1. тачка 1) ЗПДГ, сматрају се и други приходи који по својој природи чине доходак физичког лица, који нису опорезиви по другом основу у складу са овим законом, а нарочито приходи по основу уговора о делу.

Према ставу 2. истог члана ЗПДГ, обvezник пореза на друге приходе је физичко лице које оствари приходе из става 1. тог члана ЗПДГ.

Пореску основицу чини опорезиви приход као бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20% (став 3. члана 85. ЗПДГ).

Одредбом члана 6. тачка 13) Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14 и 68/14, у даљем тексту: ЗДОСО) прописано је да је самостална делатност привредна, професионална или друга делатност коју обавља: предузетник, оснивач односно члан привредног друштва, самостални уметник, свештеник и верски службеник.

Самостални уметник је осигураник – физичко лице које самостално, у виду занимања, обавља уметничку делатност и коме је репрезентативно удружење у култури утврдило статус лица које самостално обавља уметничку или другу делатност у области културе, у складу са законом који уређује област културе, ако није осигурано по другом основу, сагласно одредби члана 6. тачка 16) ЗДОСО.

Одредбом члана 12. став 1. ЗДОСО прописано је да када осигураник остварује приходе по више различитих основа (радни однос, самостална делатност, уговори и др.), допринос за обавезно пензијско и инвалидско осигурање обрачунава се и плаћа по свим тим основима, до износа највише годишње основице доприноса, у складу са овим законом.

Одредбом члана 25. став 1. ЗДОСО прописано је да је основица доприноса за самосталне уметнике опорезиви приход на који се плаћа порез на доходак грађана, по закону који уређује порез на доходак грађана, остварен у години за коју се утврђују и плаћају доприноси.

Према ставу 2. члана 25. ЗДОСО, до коначног утврђивања опорезивог прихода из става 1. овог члана, самостални уметници плаћају тромесечно аконтацију доприноса на основицу коју, у зависности од висине очекиваних прихода у текућој години, определе у једном од следећих износа помноженим коефицијентом три:

- 1) најнижа основица доприноса из члана 38. овог закона;
- 2) просечна месечна зарада у Републици исплаћена по запосленом у претходној години;
- 3) двострука просечна месечна зарада у Републици исплаћена по запосленом у претходној години;
- 4) четвороstruka просечна месечна зарада у Републици исплаћена по запосленом у претходној години.

Одредбом члана 28. ЗДОСО прописано је да је основица доприноса за лица која остварују уговорену накнаду опорезиви приход од уговорене накнаде у складу са законом који уређује порез на доходак грађана.

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И ПОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Порески третман отписа потраживања по основу накнаде за услуге мобилне телефоније извршене до 31. децембра 2010. године „постпејд“ корисницима тих услуга који изврши давалац услуга мобилне телефоније

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-00297/2013-04 од 28.8.2014. год.)

Ако давалац услуга мобилне телефоније изврши отпис својих потраживања по основу накнаде за услуге мобилне телефоније извршене до 31. децембра 2010. године „постпејд“ корисницима тих услуга, отпис предметних потраживања не представља основ за неплаћање пореза на употребу мобилног телефона који је обрачунат у складу са законом и исказан као посебна ставка у рачуну за извршене услуге мобилне телефоније. Наиме, како је давалац услуга мобилне телефоније солидарни јемац за плаћање тог пореза, давалац услуга мобилне телефоније дужан је да до 15. дана у

наредном месецу, у односу на месец у коме је извршио отпис свог потраживања, на прописани уплатни рачун јавних прихода уплати порез на употребу мобилног телефона.

Према одредби члана 27. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на употребу, држање и ношење добра („Сл. гласник РС“, бр. 101/10), порез на употребу мобилног телефона на услуге мобилне телефоније за које „припејд“ корисници уплату изврше до 31. децембра 2010. године, односно које „постпејд“ корисницима буду извршене до 31. децембра 2010. године, утврдиће се, наплатити и уплатити на прописани уплатни рачун јавних прихода у складу са одредбама Закона о порезима на употребу, држање и ношење добра („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04, 112/05, 114/06, 118/07, 114/08, 31/09, 106/09 и 95/10), под претњом новчаних казни за прекршај из члана 28. тог закона.

Одредбом члана 7. тачка 2) Закона о порезима на употребу, држање и ношење добра („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04–др. пропис, 112/05–др. пропис, 114/06–др. пропис, 118/07–др. пропис, 114/08–др. пропис и 31/09, у даљем тексту: Закон), која се примењивала од 08.05.2009. године, било је прописано да се порез на употребу мобилног телефона плаћа за време трајања претплатничког односа за услуге мобилне телефоније („постпејд“ корисници).

Према одредби члана 8. став 1. Закона, обавеза плаћања пореза на употребу мобилног телефона из члана 7. тачка 2) овог закона настаје у моменту доспећа сваког рачуна за извршене услуге мобилне телефоније.

Порез на употребу мобилног телефона из члана 7. тачка 2) овог закона исказује се кориснику услуга мобилне телефоније као посебна ставка у рачуну за извршене услуге

мобилне телефоније, а плаћа се у моменту плаћања рачуна (члан 9. став 1. Закона).

Према одредби члана 10. став 1. Закона, порез на употребу мобилног телефона из члана 7. тачка 2) овог закона обрачунава и наплаћује давалац услуга мобилне телефоније, а порез из члана 7. тачка 3) овог закона, у име и за рачун даваоца услуга мобилне телефоније – лице код којег се врши уплата за будуће коришћење услуга мобилне телефоније.

Давалац услуга мобилне телефоније, до 15. дана у месецу, уплаћује порез на употребу мобилног телефона из члана 7. овог закона, наплаћен у претходном месецу, на прописани уплатни рачун јавних прихода (члан 10. став 2. Закона).

За плаћање пореза на употребу мобилног телефона који није наплаћен у роковима из члана 9. овог закона солидарно јемчи давалац услуга мобилне телефоније (члан 10. став 3. Закона).

2. Порески третман регистрованог оружја

(Мишиљење Министарства финансија, бр. 413-00-00192/2014-04 од 28.8.2014. год.)

Оружје које је, према намени и посебним врстама, према Закону о оружју и муницији („Сл. гласник РС“, бр. 9/92, 53/93, 67/93, 48/94, 44/98, 39/03, 85/05, 101/05, 27/11-УС и 104/13—др. закон, у даљем тексту: Закон о оружју и муницији), сврстано у трофејно оружје, није предмет опорезивања порезом на регистровано оружје, па се на ту врсту оружја порез на регистровано оружје не плаћа.

Порез на регистровано оружје утврђује решењем надлежни порески орган (према месту пребивалишта пореског обвезника), а на основу података које му доставља републички орган управе задужен за унутрашње послове који је издао оружни лист за држање оружја за личну безбедност, односно оружни лист за држање и дозволу за ношење оружја.

С тим у вези, а с обзиром на то да Министарство финансија – Сектор за фискални систем није надлежно за опредељивање да ли је, у конкретном случају, реч о трофејном оружју у складу са Законом о оружју и муницији, предметни захтев прослеђен је на надлежност Министарству унутрашњих послова.

Одредбом члана 21. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04, 112/05, 114/06, 118/07, 114/08, 31/09, 106/09, 95/10, 101/10, 24/11, 100/11, 120/12, 113/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) уређено је да се на регистровано оружје утврђено тим законом порез плаћа за сваку календарску годину.

Према одредби члана 24. став 1. Закона, порез на регистровано оружје за које је издато одобрење, односно оружни лист за држање оружја, плаћа се у годишњем износу, и то за:

- 1) аутоматску пушку 12.250 динара;
- 2) полуаутоматску пушку 4.900 динара.

Одредбом члана 24. став 2. Закона прописано је да се порез на оружје за личну безбедност за које је издат оружни лист за држање оружја, односно оружни лист за држање и дозвола за ношење оружја плаћа у годишњем износу, и то за:

1) оружје за које је издат оружни лист за држање оружја	3.320 динара
2) оружје за које је издат оружни лист за држање и дозвола за ношење оружја	16.540 динара

Порез на регистровано оружје утврђује решењем надлежни порески орган, на основу података које му доставља републички орган управе задужен за унутрашње послове који је издао оружни лист за држање и ношење оружја за личну безбедност, оружни лист за држање и ношење оружја односно дозволу за ношење оружја за личну безбедност (члан 26. став 1. Закона).

Према одредбама члана 3. Закона о оружју и муницији, према намени и посебним врстама, у смислу тог закона, оружје се дели на:

1) оружје за личну безбедност, које чине пиштоли и револвери из члана 2. став 2. тачка 1) овог закона, калибра 5,6 mm и већег калибра;

2) ловачко оружје, које чине ловачке пушке разних калибара са олученим и неолученим цевима;

3) спортско оружје, које чине пушке, пиштоли и револвери великог калибра, подешени за спортске сврхе, малокалибарске пушке и малокалибарски пиштоли и револвери калибра 5,6 mm, са ивичним паљењем и са олученим или неолученим цевима, ваздушне пушке и ваздушни пиштоли и револвери и оружје са тетивом;

4) трофејно оружје, које чине ватreno и хладно оружје, које се чува из устанака и ослободилачких ратова, или које представља лични или породични трофеј власника;

5) старо оружје, које чине пушке, револвери, сабље, мачеви и друго оружје које више није у употреби, а има историјску или уметничку вредност;

б) комбиновано оружје, које чини оружје са две или више олучених или неолучених цеви различитог калибра.

3. Да ли постоји законски основ за ослобођење од плаћања пореза на регистровано оружје из разлога што је обvezник поднео иницијативу за укидање тог пореза?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00192/2014-04 од 7.7.2014. год.)

Нема основа да се обvezник пореза на регистровано оружје ослободи плаћања тог пореза када за пореско ослобођење не постоји правни основ прописан Законом о порезима на употребу, држање и ношење добра („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04, 112/05, 114/06, 118/07, 114/08, 31/09, 106/09, 95/10, 101/10, 24/11, 100/11, 120/12 и 113/13, удаљем тексту: Закон).

С тим у вези, нема законског основа да се плаћања пореза на регистровано оружје ослободи обvezник из разлога што је поднео иницијативу за укидање тог пореза.

Према одредбама члана 25. став 1. Закона, порез на регистровано оружје не плаћа се на:

1) оружје регистровано за потребе обављања послу у државном органу или државној организацији (службено оружје) у чијој су надлежности послови за чије обављање је потребно и прописима уређено држање, односно држање и ношење оружја,

2) оружје стрељачких организација и стрељачких клубова,

3) брисана,

4) оружје које је обvezник добио на поклон као награду или приликом одласка у пензију, од Војске Србије, односно војске држава чији је правни следбеник Република Србија, или од органа надлежног за унутрашње послове Републике Србије, односно органа надлежног за унутрашње послове државе чији је правни следбеник Република Србија, а највише на једно од добијених регистрованих оружја за које је прописана највиша висина пореза,

5) оружје које овлашћени производици оружја и муниције користе као основно средство (опрему) у процесу наменске производње,

6) брисана.

4. Порески третман трофејног оружја

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00624/2014-04 од 7.7.2014. год.)

Оружје које је, у складу са Законом о оружју и муницији („Сл. гласник РС“, бр. 9/92, 53/93, 67/93, 48/94, 44/98, 39/03, 85/05, 101/05, 27/11-УС и 104/13, у даљем тексту: Закон о оружју и муницији), сврстано у трофејно (ватрено и хладно оружје, које се чува из устанака и ослободилачких ратова или које представља лични или породични трофеј власника), није предмет опорезивања порезом на регистровано оружје, па нема основа да се за ту врсту оружја уводи ослобођење од пореске обавезе која законом није установљена (тј. за оружје за које се порез на регистровано оружје не плаћа).

Захтев да се право на пореско ослобођење уведе за сва регистрована оружја која је обvezник добио као награду у

вршењу службе (тј. да се укине ограничење према коме се пореско ослобођење може остварити само на једно регистровано оружје за које је прописана најнижа висина пореза) има карактер иницијативе коју ће Министарство финансија размотрити код наредних измена и допуна Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04, 112/05, 114/06, 118/07, 114/08, 31/09, 106/09, 95/10, 101/10, 24/11, 100/11, 120/12 и 113/13, у даљем тексту: Закон).

Према одредби члана 24. Закона, предмет опоре-зивања порезом на регистровано оружје су регистроване аутоматска и полуаутоматска пушка за које је издато одобрење, односно оружни лист за држање оружја, као и оружје за личну безбедност за које је издат оружни лист за држање оружја, односно оружни лист за држање и дозвола за ношење оружја.

У складу са одредбом члана 3. тачка 4) Закона о оружју и муницији, трофејно оружје чине ватрено и хладно оружје, које се чува из устанака и ослободилачких ратова или које представља лични или породични трофеј власника.

ПОРЕСКИ ПОСТУПАК И ПОРЕСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

- 1. Да ли постоји могућност отписа камате обрачунате због доцње у плаћању пореза због грешке при обради налога за плаћање од стране запосленог у банци?**

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00202/2013-04 од 15.8.2014. год.)

Када порески обвезнини да носиоцу платног промета налог да са његовог рачуна пренесе на прописани уплатни рачун јавних прихода одређени износ новца ради плаћања пореза, даном плаћања тог пореза сматра се дан када је дуговани износ пореза пореског дужника пренет на прописани уплатни рачун јавних прихода (а не дан када је дат налог банци).

Сходно томе, независно од дана када је порески обvezник дао банци налог да са његовог рачуна пренесе на прописани уплатни рачун јавних прихода одређени износ новца ради плаћања пореза, односно разлога због којих банка то плаћање није извршила у складу са налогом, почев од дана када је порески обvezник по том основу пао у доцњу до дана престанка пореске обавезе по том основу, обvezнику се обрачунава и наплаћује камата.

Према томе, нема основа да се отпише камата обрачуната због доцње у плаћању пореза због грешке при обради налога за плаћање од стране запосленог у банци учинење тако што је уплата извршена на погрешан рачун.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13 и 68/14, у даљем тексту: ЗПППА) прописано је да се тај закон примењује на све јавне приходе које наплаћује Пореска управа, ако другим пореским законом није друкчије уређено (у даљем тексту: порез).

Испуњење пореске обавезе састоји се у плаћању, о доспелости, дугованог износа пореза (члан 19. став 1. ЗППА).

Према одредби члана 23. став 1. ЗППА, пореска обавеза престаје:

- 1) наплатом пореза;
- 2) застарелошћу пореза;
- 3) отписом пореза;
- 4) на други законом прописани начин.

Наплата пореза врши се, по правилу, плаћањем новчаног износа о доспелости пореза на прописане уплатне рачуне јавних прихода, у роковима прописаним законом (члан 67. став 1. ЗППА).

Према одредби члана 68. став 1. тачка 1) ЗППА, дан плаћања пореза је дан када је:

– дуговани износ пореза и споредних пореских давања пореског дужника пренет на прописани уплатни рачун јавних прихода.

Према одредбама члана 75. став 2. ЗППА, на дуговани порез и споредна пореска давања осим камате, камата се обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости.

Према члану 30. став 1. тачка 3) Закона о платном промету („Сл. лист СРЈ“, бр. 3/02 и 5/03 и „Сл. гласник РС“, бр. 43/04 ... 31/11), када је плаћање извршено неком другом примаоцу, а не оном који је назначен у налогу за плаћање налогодавца, сматра се да трансфер одобрења није извршен.

ЦАРИНЕ

1. Утврђивање царинске вредности увезених употребљаваних моторних возила

(Мисиљење Министарства финансија, бр. 110-00-00199/2014-17 од 24.6.2014. год.)

Утврђивање царинске вредности увезене робе, па тако и увезених употребљаваних моторних возила, прописано је члановима 38–57. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 112/12) и Уредбом о царински дозвољеном поступању с робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10 и 63/13) и то члановима 98–131. и прилозима 20. и 21. те уредбе.

У складу са одредбама наведених прописа, царинска вредност увезене робе може се утврдити применом једног од шест метода чији редослед примене је прописан и мора се поштовати.

За утврђивање царинске вредности примарни метод је „трансакцијска вредност“ из члана 39. Царинског закона.

Увезену робу треба вредновати у складу са одредбама тог члана увек када су испуњени услови прописани у њему.

Према одредбама члана 39. Царинског закона, царинска вредност увезене робе је трансакцијска вредност, односно стварно плаћена цена или цена која треба да се плати за робу која се продаје ради извоза у Републику Србију, а по потреби усклађена са одредбама чл. 46. и 47. овог закона.

Ако се царинска вредност не може утврдити према одредбама члана 39. Царинског закона, одредиће се применом следећих чланова док се не дође до члана према коме се може одредити царинска вредност. Осим у случајевима предвиђеним у члану 42. Царинског закона, само ако се царинска вредност не може одредити према одредбама одређеног члана, могу се применити одредбе члана који непосредно следи.

Ако се царинска вредност не може утврдити према одредбама чл. 39. до 44. Царинског закона, одредиће се према одредбама члана 45. тог закона, односно на основу расположивих података у Републици Србији.

У складу са чланом 53. Царинског закона, царински орган може да захтева од декларанта да поднесе све исправе и податке који су му потребни за утврђивање царинске вредности у складу са чл. 39. до 49. овог закона, као и да провери веродостојност и тачност било које изјаве, исправе или декларације која се подноси за потребе утврђивања царинске вредности.

Такође, на основу члана 93. став 1. тачка 1) наведеног закона, царински орган може ради контроле прихваћене декларације да прегледа декларацију и исправе обухваћене декларацијом, као и исправе које су приложене уз декларацију и да од декларанта захтева да достави и друге исправе како би утврдио тачност података у декларацији.

На основу члана 131. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом, ако код царинског органа постоји основана сумња да пријављена вредност представља укупан износ који је плаћен или који треба да се плати у складу са чланом 39. Царинског закона, царински орган није дужан да утврђује царинску вредност уvezене робе на основу метода трансакцијске вредности.

У том случају, царински орган може затражити додатне податке у складу са одредбама члана 127. став 4. Уредбе. Ако сумња и даље постоји, царински орган дужан је да, пре него што донесе коначну одлуку, обавести лице на које се односи, писменим путем ако се тако захтева, о основама за сумњу и пружи му могућност да се изјасни. Коначна одлука и образложење достављају се у писменој форми лицу на које се односе.

Министарство финансија напомиње да је, у складу са чланом 252. став 2. тачка 3. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05—др. закон и 62/06—др. закон), који се примењује на основу члана 310. став 1. Царинског закона, у надлежности Управе царина да у складу са делокругом

утврђеним законом који уређује образовање и делокруг министарства врши обрачун, наплату и принудну наплату увозних и других дажбина, акциза и пореза на промет и накнада за робу која се увози, односно извози, примењујући царинске прописе, као и друге прописе који уређују њихову наплату.

УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА И МИРОВАЊЕ ПОРЕСКОГ ДУГА

1. Да ли порески обvezник који током периода мировања пореског дуга престане да измирује текуће обавезе (у конкретном случају, порез на регистровано оружје) може поново да стекне права прописана Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга накнадним плаћањем главног пореског дуга и текућих обавеза?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-229/2014-04 од 15.8.2014. год.)

Порески обvezник који током периода мировања престане да измирује своје текуће обавезе (у конкретном случају, порез на регистровано оружје) губи права прописана Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК), при чему та права не може поново стећи накнадним плаћањем главног пореског дуга и текућих обавеза.

Одредбом члана 2. тачка 4) ЗУОК прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. тачка 7) ЗУОК).

Одредбама члана 5. ЗУОК прописано је да порески обvezник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обvezник којем је утврђено право на мировање пореског дуга дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 6. ЗУОК прописано је да порески обvezник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, уколико у периоду мировања дуга измири главни

порески дуг. Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

Одредбом члана 21. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добра („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 68/14-др. закон, у даљем тексту: ЗПУД) прописано је да се на регистровано оружје утврђено овим законом плаћа порез за сваку календарску годину.

Одредбама члана 26. став 1. ЗПУД прописано је да порез на регистровано оружје утврђује решењем надлежни порески орган, на основу података које му доставља републички орган управе задужен за унутрашње послове који је издао оружни лист за држање и ношење оружја за личну безбедност, оружни лист за држање и ношење оружја односно дозволу за ношење оружја за личну безбедност.

Порески обvezник плаћа порез на регистровано оружје у року од 15 дана од дана достављања решења из става 1. овог члана (члан 26. став 3. ЗПУД).

2. Да ли порески обvezник који током периода мировања престане да измирује своје текуће обавезе може поново да стекне права прописана Законом накнадним плаћањем

главног пореског дуга и текућих обавеза, као и шта се подразумева под даном плаћања пореза?

(Мишиљење Министарства финансија, бр. 413-00-224/2014-04 од 15.8.2014. год.)

Порески обvezник који током периода мировања престане да измирује своје текуће обавезе губи права прописана Законом о условном отпису камата и мировању пореског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 119/12, у даљем тексту: ЗУОК), при чему та права не може поново стећи накнадним плаћањем главног пореског дуга и текућих обавеза.

Министарство финансија напомиње да се под даном плаћања пореза (даном када је доспела пореска обавеза измирена) подразумева дан када је дуговани износ пореза пренет на прописани уплатни рачун јавних прихода, а не дан када је дуговани износ пореза плаћен код попите, односно банке.

Одредбом члана 2. тачка 4) ЗУОК прописано је да се под главним пореским дугом подразумева дуг по основу пореских обавеза доспелих за плаћање закључно са 31. октобром 2012. године, осим по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, а који је евидентиран у пореском рачуноводству Пореске управе, односно код

надлежног органа јединице локалне самоуправе, на дан 31. октобра 2012. године.

Текуће обавезе дефинисане су као обавезе по основу свих јавних прихода које периодично доспевају за плаћање у смислу пореских прописа, односно других аката, почев од 1. јануара 2013. године (члан 2. тачка 7) ЗУОК).

Одредбама члана 5. ЗУОК прописано је да порески обvezник стиче право на мировање главног пореског дуга ако обавезе доспеле за плаћање, почев од 1. новембра 2012. године до 31. децембра 2012. године, плати најкасније до 31. јануара 2013. године. Порески обvezник којем је утврђено право на мировање пореског дуга, дужан је да од 1. јануара 2013. године редовно плаћа текуће обавезе.

Одредбама члана 6. ЗУОК прописано је да порески обvezник стиче право на отпис целокупне камате и главног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање, уколико у периоду мировања дуга измири главни порески дуг. Надлежни орган, након уплате главног пореског дуга, по службеној дужности, врши отпис камате и целокупног дуга по основу доприноса за обавезно здравствено осигурање.

Према одредби члана 64. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон,

152 БИЛТЕН/УСЛОВНИ ОТПИС КАМАТА

53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13 и 68/13, у даљем тексту: ЗПППА) редовна наплата пореза врши се о доспелости пореске обавезе.

Одредбом члана 67. став 1. ЗПППА прописано је да се наплата пореза врши, по правилу, плаћањем новчаног износа о доспелости пореза на прописане уплатне рачуне јавних прихода у роковима прописаним законом.

Сагласно одредби члана 68. став 1. тачка 1) ЗПППА, дан плаћања пореза је дан када је дуговани износ пореза и споредних пореских давања пренет на прописани уплатни рачун јавних прихода.

УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА ЛИЦА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

1. Да ли је приход који запослени оствари по основу јубиларне награде предмет умањивања сагласно Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-95/2014-04 од 18.8.2014. год.)

Умањење нето прихода лица у јавном сектору не примењује се на примања запосленог која се, у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон), не сматрају ни зарадом нити другим примањем. Зарадом, у складу са Законом, сматра се зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог који је упућен на рад у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад. Према томе, приход који запослени оствари по основу јубиларне награде у складу са чланом 120. тачка 1) Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05,

54/09, 32/13 и 75/14) није предмет умањивања сагласно Закону.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Друго примање запосленог у јавном сектору, према одредби члана 2. став 1. тачка 4) Закона, је сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са тим законом.

Одредбом члана 105. став 1. Закона о раду прописано је да се зарада која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду, састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду.

Под зарадом, у смислу става 1. овог члана, сматра се зарада која садржи порез и доприносе који се плаћају из зараде (члан 105. став 2. Закона о раду). Такође, под зарадом сматрају се и сва примања из радног односа, осим примања из члана 14, члана 42. став 3. тач. 4) и 5), члана 118. тач. 1 до 4),

члана 119, члана 120. тачка 1) и члана 158. Закона о раду (члан 105. став 3. Закона о раду).

Одредбом члана 120. тачка 1) Закона о раду прописано је да општим актом, односно уговором о раду може да се утврди право на јубиларну награду и солидарну помоћ.

2. Да ли су приходи запослених, односно ангажованих лица у Холдинг предузећу ИХП „Прва петолетка“ а.д у реструктуирању из Трстеника изузети од умањења прописаног Законом?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-800/2014-04 од 18.8.2014. год.)

Правна лица над којима Република Србија, аутономна покрајина, односно локална самоуправа има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у органима управљања сврстана су у јавни сектор Републике Србије сагласно одредби члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (6) Закона о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон).

Према одредби члана 1. Закона, овај закон примењује се на све исплате које су Законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

Сагласно наведеном, уколико су истовремено испуњени наведени услови нето зарада и нето друга примања запослених, односно ангажованих лица у Холдинг предузећу ИХП „Прва петолетка“ а.д у реструктуирању, које је сврстано у јавни сектор Републике Србије, могу бити изузета од умањења прописаног Законом.

Одредбом члана 1. Закона прописано је да се овим законом уређује умањење нето зараде и нето других примања запослених, односно ангажованих лица у јавном сектору Републике Србије, осим у оним привредним друштвима која истовремено испуњавају следеће услове:

- 1) да од 1. јануара 2010. године нису примила ниједан вид државне помоћи;
- 2) да у последњих пет годишњих финансијских извештаја нису исказала губитак;
- 3) да послују у условима тржишне конкуренције са привредним друштвима која нису у јавном сектору Републике Србије.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 1) подтачка (6) Закона прописано је да јавни сектор Републике Србије чине правна лица над којима Република Србија, аутономна покрајина, односно локална самоуправа има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у органима управљања.

3. Када послодавац или други исплатилац прихода касни са исплатом месечног прихода, односно када се истовремено врши исплата два или више заосталих и доспелих месечних износа (нпр. зараде, накнаде зараде за време привремене спречености за рад у вези са одржавањем трудноће или накнаде зараде због породиљског одсуства), а исплате су извршене по основу прихода који се односе на период пре ступања на снагу Закона, да ли је тако остварени приход предмет умањења?

(Мисиљење Министарства финансија, бр. 07-00-725/2014-04 од 18.8.2014. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) примењује се на све исплате које су тим законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које се врше почев од 1. јануара 2014. године, независно од месеца (периода) за који се исплаћују. За умањивање нето прихода исплаћених у месецу није од значаја да ли се исплата прихода који је предмет умањења врши у више делова за један месец, одједном за цео месец или одједном за више месеци.

С тим у вези, у случају када послодавац или други исплатилац прихода касни са исплатом месечног прихода, односно када се истовремено врши исплата два или више заосталих и доспелих месечних износа (нпр. зараде, накнаде зараде за време привремене спречености за рад у вези са одржавањем трудноће или накнаде зараде због породиљског одсуства), тако остварени приход предмет је умањења у складу са Законом, независно од тога што су исплате

158 БИЛТЕН/УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА

извршене по основу прихода који се односе на период пре ступања на снагу Закона (пре 1. јануара 2014. године).

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да је запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Зарада запосленог у јавном сектору, сагласно члану 2. став 1. тачка 3) Закона, обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да умањени нето приход запосленог у јавном сектору представља нето приход помножен коефицијентом за умањивање на следећи начин:

1) нето приход који није већи од 60.000 динара месечно множи се коефицијентом 1;

2) нето приход већи од 60.000 динара месечно, а који није већи од 100.000 динара месечно, множи се коефицијентом 1 који се примењује на износ који није већи од 60.000 динара месечно и коефицијентом 0,8 који се примењује на износ нето прихода који је већи од 60.000 динара до износа који није већи од 100.000 динара месечно;

3) нето приход већи од 100.000 динара месечно множи се коефицијентом 1 на износ који није већи од 60.000 динара месечно, коефицијентом 0,8 који се примењује на износ нето прихода који је већи од 60.000 динара до износа нето прихода који није већи од 100.000 динара месечно и коефицијентом 0,75 који се примењује на износ нето прихода преко 100.000 динара месечно.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14), умањивање нето прихода запосленог у јавном сектору односи се на умањивање износа који чини збир нето зараде и нето других примања исплаћених у месецу од исплатиоца прихода у јавном сектору из члана 2. став 1. тачка 2) Закона.

4. Да ли је приход који запослени оствари по основу отпремнице при одласку у пензију, солидарне помоћи и јубиларне награде предмет умањивања сагласно Закону?

(Мисиљење Министарства финансија, бр. 430-00-272/2014-04 од 18.8.2014. год.)

Умањење нето прихода лица у јавном сектору не примењује се на примања запосленог која се, у складу са Законом о умањењу нето прихода лица у јавном сектору

(„Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон), не сматрају ни зарадом нити другим примањем. Зарадом, у складу са Законом, сматра се зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог који је упућен на рад у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Зарада запосленог, према одредби члана 105. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14), састоји се од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду, осим примања из члана 14, члана 42. став 3. тач. 4) и 5), члана 118. тач. 1 до 4), члана 119, члана 120. тачка 1) и члана 158. Закона о раду.

Према томе, приход који запослени оствари по основу отпремнице при одласку у пензију, солидарне помоћи и јубиларне награде у складу са чланом 119. став 1. тачка 1) и чланом 120. тачка 1) Закона о раду, није предмет умањивања сагласно Закону, при чему није од значаја околност да се приход исплаћује изнад прописаног неопорезивог износа из члана 9. став 1. тачка 18) и члана 18. став 1. тач. 5) и 7) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон).

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду,

односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Одредбом члана 105. став 1. Закона о раду прописано је да се зарада која се утврђује у складу са законом, општим актом и уговором о раду, састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду.

Под зарадом, у смислу става 1. овог члана, сматра се зарада која садржи порез и доприносе који се плаћају из зараде (члан 105. став 2. Закона о раду). Такође, под зарадом сматрају се и сва примања из радног односа, осим примања из члана 14, члана 42. став 3. тач. 4) и 5), члана 118. тач. 1 до 4), члана 119, члана 120. тачка 1) и члана 158. Закона о раду (члан 105. став 3. Закона о раду).

Одредбама члана 119. став 1. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан да исплати, у складу са општим актом:

- 1) запосленом отпремнику при одласку у пензију, најмање у висини две просечне зараде;
- 2) запосленом накнаду трошкова погребних услуга у случају смрти члана уже породице, а члановима уже породице у случају смрти запосленог;
- 3) запосленом накнаду штете због повреде на раду или професионалног оболења.

Према члану 120. тачка 1) Закона о раду, општим актом, односно уговором о раду може да се утврди право на јубиларну награду и солидарну помоћ.

Одредбом члана 9. став 1. тачка 18) Закона о порезу на доходак грађана прописано је да се не плаћа порез на доходак грађана на примања остварена по основу отпремнице код одласка у пензију – до износа који је као најнижи утврђен законом којим се уређује рад.

Према одредби члана 18. став 1. тач. 5) и 7) Закона о порезу на доходак грађана, не плаћа се порез на зараде на примања запосленог по основу:

- 1) солидарне помоћи за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице – до 35.519 динара;
- 2) јубиларне награде запосленима, у складу са законом којим се уређује рад – до 17.758 динара годишње.

ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Порески третман накнаде за лиценцу коју резидентно правно лице плаћа нерезидентном обvezнику – правном лицу из Француске

(Мисиљење Министарства финансија, бр. 430-00-253/2014-04 од 20.8.2014. год)

У случају када резидентно правно лице плаћа накнаду за лиценцу нерезидентном обvezнику – правном лицу, на приходе које оствари нерезидентни обvezник по основу ауторске накнаде обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 20% уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено. Међународни уговор о избегавању двоструког опорезивања примењује се под условом да нерезидент докаже статус резидента државе са којом је Република Србија закључила уговор о избегавању двоструког опорезивања и да је нерезидент стварни власник прихода. С тим у вези, када се ауторске накнаде исплаћују нерезидентном обvezнику – правном лицу из Француске, а с обзиром на то да се према Споразуму између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Републике Француске о избегавању двоструког опорезивања у области пореза на доходак, са Протоколом („Сл. лист СФРЈ – Међународни уговори“, бр. 28/75, у даљем тексту: Споразум), накнаде које потичу из једне државе

уговорнице (конкретно, Републике Србије) и плаћају резиденту друге државе уговорнице (конкретно, Републике Француске) опорезују само у овој другој држави (конкретно, у Републици Француској), при исплати предметних ауторских накнада не постоји обавеза обрачунавања и плаћања пореза по одбитку. Међутим, ако је у конкретном случају реч о повезаним лицима, право опорезивања ауторске накнаде у Републици Француској односи се искључиво на део ауторске накнаде који би резидентно правно лице из Републике Србије платило резидентном правном лицу из Републике Француске да таквог односа нема, док би за други део ауторске накнаде постојала обавеза обрачунавања и плаћања пореза по одбитку по пореској стопи од 20%.

Устав Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06) у члану 16, поред осталог, предвиђа да: „Оште прихваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни су део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.“

Споразум се примењује и у билатералним економским односима између Републике Србије и Републике Француске.

Сходно члану 12. (Накнаде – по данашњој терминологији: ауторске накнаде) став 1. Споразума, накнаде које потичу из једне државе уговорнице (у конкретном случају, из Републике Србије) и плаћају се резиденту друге државе уговорнице (у конкретном случају, резиденту Републике Француске) подлежу порезу само у овој другој држави (у конкретном случају, само у Републици Француској).

Израз „накнаде“, употребљен у овом члану, означава накнаде сваке природе које се плаћају за употребу или концесију употребе ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело подразумевајући ту и кинематографске, филмове и филмове и магнетофонске траке за телевизију или радио-дифузију, патенте, фабричког и трговинског службног жига, пртежа или модела, плана, формуле или трајног поступка, као и за употребу или концесију употребе индустријске, трговинске и научне опреме, и за информације које су у вези са стеченим истукством у индустријској, трговинској или научној области (члан 12. став 2. Споразума).

Према ставу 4. истог члана Споразума, ако због посебних односа, који постоје између дужника и повериоца или које један и други одржавају са трећим лицима, износ плаћених накнада, водећи рачуна о давању за које су плаћене, премаша износ који би био договорен између дужника и повериоца у одсуству сличних односа, одредбе овог члана се примењују само на овај последњи износ. У овом случају део вишке плаћања подлеже порезу сагласно законодавству сваке државе уговорнице, с тим што се води рачуна о другим одредбама овог споразума.

Према одредби члана 40. став 1. тачка 2) Закона о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 80/02-др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13 и 68/14-др. закон, у даљем тексту: Закон), уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентни обvezник од резидентног правног лица по основу накнада по основу ауторског и сродних права

и права индустриске својине (у даљем тексту: ауторска накнада).

Код обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента, исплатилац прихода примењује одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања, под условом да нерезидент докаже статус резидента државе са којом је Република закључила уговор о избегавању двоструког опорезивања и да је нерезидент стварни власник прихода (члан 40а став 1. Закона).

Према одредби члана 40а став 2. Закона, статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања у смислу става 1. овог члана, нерезидент доказује код исплатиоца прихода потврдом о резидентности овереном од надлежног органа друге државе уговорнице чији је резидент и то на посебном обрасцу прописаном подзаконским актом донетим у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

Закон о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13 и 68/14) у члану 159а став 1. прописује да статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања нерезидент доказује потврдом о резидентности овереном од надлежног органа друге државе уговорнице чији је резидент и то на посебном обрасцу или овереном преводу потврде на обрасцу који прописује иадлежни орган државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања.

2. Порески третман камате коју резидентно правно лице – зајмопримац исплаћује повезаном лицу – нерезидентном обvezнику (правном лицу из Холандије), као зајмодавцу, на основу уговора о зајму закљученог 2007. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-81/2014-04 од 7.7.2014. год)

Како се наводи у поднетом захтеву, резидентно правно лице је, као зајмопримац, закључило (2007. године) уговор о зајму са повезаним лицем – нерезидентним обvezником (правним лицем из Холандије) као зајмодавцем. Зајмопримац се обавезао да приликом исплате зајма зајмодавцу исплати и камату, која (као приход нерезидентног обvezника) подлеже опорезивању порезом на добит по одбитку по стопи од 20% уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Према међународном уговору о избегавању двоструког опорезивања са Холандијом, камата настала у једној од држава уговорнице (Србији) и исплаћена резиденту друге државе уговорнице (Холандије) опорезује се само у тој другој држави (Холандији). Међутим, када су уговор о зајму закључила лица између којих постоји посебан однос, тј. ради се о повезаним лицима, при чему је тим уговором уговорена камата виша од камате која би била уговорена да таквог односа нема, само у другој држави уговорници (Холандији) опорезује се износ камате који би био исплаћен на основу уговора о зајму да таквог односа нема, док се више исплаћени износ камате опорезује у складу са законима сваке државе уговорнице.

Узимајући у обзир наведено, као и то да је примена просечно пондерисаних каматних стопа (за 2010, 2011. и 2012.

годину) имала за сврху утврђивање основиће пореза на добит у пореском билансу резидентног обvezника сачињеном за порески период (2010, 2011. и 2012. године) у складу са Правилником о садржају пореског биланса и другим питањима од значаја за начин утврђивања пореза на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 99/10, 8/11, 13/12 и 8/13, у даљем тексту: Правилник), Министарство финансија сматра да се камата (а самим тим и износ камате) која би била уговорена у конкретном случају (за 2010, 2011. и 2012. годину) да зајмопримац и зајмодавац нису повезана лица, утврђује применом општих правила о трансферним ценама сагласно Закону о порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03, 84/04, 18/10 и 101/11, у даљем тексту: Закон).

Према одредби члана 40. став 1. Закона, на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу камата, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 20% ако међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

У складу са одредбом члана 40а став 1. Закона, код обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента, исплатилац прихода примењује одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања, под условом да нерезидент докаже статус резидента државе са којом је Република закључила уговор о избегавању двоструког опорезивања и да је нерезидент стварни власник прихода.

Сагласно одредби члана 11. став 1. Уговора између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Краљевине Холандије о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и имовину („Сл. лист СФРЈ –

Међународни уговори“, бр. 12/82, у даљем тексту: Уговор), камате настале у једној од држава и исплаћене резиденту друге државе уговорнице опорезују се само у тој другој држави. Према ставу 6. истог члана Уговора, ако, због посебног односа између платиоца и примаоца или између њих и неког другог лица, износ камата, имајући на уму потраживања за која се оне плаћају, премашује износ који би био уговорен између платиоца и примаоца, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том се случају вишег плаћени износ опорезује у складу са законима сваке државе, имајући на уму остале одредбе овог уговора.

Одредбом члана 59. став 1. Закона, трансферном ценом сматра се цена настала у вези са трансакцијама средствима или стварањем обавеза међу повезаним лицима.

Према члану 60. став 1. Закона, обvezник је дужан да трансакције из члана 59. став 1. овог закона посебно прикаже у свом пореском билансу. У свом пореском билансу обvezник је, у смислу става 1. овог члана, дужан да посебно прикаже камату по основу зајма, односно кредита, до нивоа прописаног одредбама члана 62. овог закона (члан 60. став 2. Закона).

Сагласно ставу 3. истог члана Закона, обvezник је дужан да, заједно са трансакцијама из члана 59. став 1. овог закона и ст. 1. и 2. овог члана, у пореском билансу посебно прикаже вредност истих трансакција по ценама које би се оствариле на тржишту таквих или сличних трансакција да се није радило о повезаним лицима (принцип „ван дохвата рuke“).

Код утврђивања цене трансакције по принципу „ван дохвата рuke“ користе се упоредиве цене на тржишту, а кад

170 БИЛТЕН/ИЗБЕГАВАЊЕ МЕЂУДНОСТРУКОГ ОПОРЕЗ._____

то није могуће, метода коштања увећана за уобичајену зараду или метода препродајне цене (члан 61. став 2. Закона).

Према одредбама члана 5. ст. 7. и 8. Правилника, за утврђивање камате која би по тржишним условима (по принципу „ван дохвата руке“) била обрачуната на зајмове, односно кредите међу повезаним лицима, користе се, између остalog, у случају девизног зајма, односно кредита, просечно пондерисана каматна стопа по којој су се домаће банке задуживале у иностранству у пореском периоду за који се подноси порески биланс, за сваку валуту посебно, које утврђује Народна банка Србије на захтев Министарства финансија. Податке о висини каматних стопа објављује Министарство финансија.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У ЈУЛУ И АВГУСТУ 2014. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ

Закон о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 68 од 3. јула 2014. год.
Закон о потврђивању Уговора о изменама и допунама Финансијског уговора (Унапређење објекта правосудних органа) између Републике Србије и Европске инвестиционе банке	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 7 од 3. јула 2014. год.
Закон о потврђивању Уговора између Владе Републике Србије и Владе Републике Јерменије о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину	<i>Сл. гласник РС – Међународни уговори</i> , бр. 7 од 3. јула 2014. год.

УРЕДБЕ

Уредба о свиденцији непокретности у јавној својини	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 70 од 9. јула 2014. год.
Уредба о службеним зградама и пословним просторијама у јавној својини које користе органи Републике Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 70 од 9. јула 2014. год.
Уредба о непокретностима за репрезентативне потребе Републике Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 70 од 9. јула 2014. год.
Уредба о поклонима који остају у јавној својини	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 70 од 9. јула 2014. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о усклађивању номенклатуре Царинске тарифе за 2014. годину	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 73 од 16. јула 2014. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о јединственој тарифи по којој се наплаћују накнаде за услуге које врши Управа за трезор	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 80 од 30. јула 2014. год.

ПРАВИЛНИЦИ

Исправка Правилника о изменама и допунама Правилника о пореској пријави за порез по одбитку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 11. јула 2014. год.
Правилник о начину означавања, садржини и изгледу ознака којима се означава непокретност која је предмет принудне наплате, односно објекат у коме је забрањено обављање делатности	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 74 од 18. јула 2014. год.
Правилник о исправци грешке при евидентирању пореза и споредних пореских давања	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 77 од 24. јула 2014. год.
Правилник о изменама Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образца у царинском поступку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 79 од 29. јула 2014. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о стандардном класификацијоном оквиру и Контнотом плану за буџетски систем	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 81 од 1. августа 2014. год.
Правилник о изменама и допунама Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 81 од 1. августа 2014. год.

ОДЛУКЕ

Одлука о садржају и форми образца финансијских извештаја за Народну банку Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 11. јула 2014. год.
Одлука о Контнотом оквиру и садржини рачуна у Контнотом оквиру за Народну банку Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 11. јула 2014. год.
Одлука о прикупљању, обради и достављању података о стању и структури рачуна из Контног оквира	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 11. јула 2014. год.
Одлука о облику и садржају статистичког извештаја за Народну банку Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 11. јула 2014. год.

Одлука о обрасцима и садржини позиција у обрасцима финансијских извештаја за банке	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 11. јула 2014. год.
Одлука о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за банке	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 11. јула 2014. год.
Одлука о облику и садржају статистичког извештаја за банке	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 11. јула 2014. год.
Одлука о допуни Одлуке о случајевима и условима плаћања, наплаћивања, уплата и исплата у ефективном страном новцу	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 71 од 11. јула 2014. год.
Одлука о изменама и допуни Одлуке о извозу шећера у земље Европске уније	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 77 од 24. јула 2014. год.
Одлука о допуни Одлуке о одређивању пољопривредних и прехрамбених производа за које се плаћа посебна дажбина при увозу и утврђивању износа посебне дажбине	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 79 од 29. јула 2014. год.
Одлука о увозу цигарета из Европске уније по преференцијалној стопи	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 79 од 29. јула 2014. год.
Одлука о износима просечних пондерисаних малопродајних цена и минималних акциза за дуванске прерадевине	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 79 од 29. јула 2014. год.
Одлука о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за даваоце финансијског лизинга	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 22. августа 2014. год.
Одлука о садржају и форми образца финансијских извештаја за даваоце финансијског лизинга	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 22. августа 2014. год.
Одлука о облику и садржају статистичког извештаја за даваоце финансијског лизинга	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 22. августа 2014. год.
Одлука о садржају и форми образца финансијских извештаја за добровољне пензијске фондове	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 22. августа 2014. год.
Одлука о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за добровољне пензијске фондове	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 22. августа 2014. год.

Одлука о садржају и форми образца финансијских извештаја за друштва за управљање добровољним пензијским фондовима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 22. августа 2014. год.
Одлука о Контном оквиру и садржини рачуна о Контном оквиру за друштва за управљање добровољним пензијским фондовима	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 22. августа 2014. год.
Одлука о облику и садржају статистичког извештаја за друштва за управљање добровољним пензијским фондовима и добровољне пензијске фондове	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 22. августа 2014. год.

ОСТАЛО

Износ најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 79 од 29. јула 2014. год.
--	---

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ И СВЕТСКЕ ЦАРИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 453/2014 of 29 April 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 453/2014 од 29. априла 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 78 од 25. јула 2014. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 454/2014 of 29 April 2014 repealing Implementing Regulation (EU) No 1066/2010 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 454/2014 од 29. априла 2014. године којом се ставља ван снаге Уредба Комисије (ЕУ) о спровођењу број 1066/2010 у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 78 од 25. јула 2014. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 455/2014 of 29 April 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 455/2014 од 29. априла 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 78 од 25. јула 2014. год.</i>
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 456/2014 of 29 April 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 456/2014 од 29. априла 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 78 од 25. јула 2014. год.</i>
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 457/2014 of 29 April 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 457/2014 од 29. априла 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 78 од 25. јула 2014. год.</i>
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 458/2014 of 29 April 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЉЕЊУ број 458/2014 од 29. априла 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 78 од 25. јула 2014. год.</i>
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 459/2014 of 29 April 2014 amending certain regulations on the classification of goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 459/2014 од 29. априла 2014. године о изменама и допунама одређених уредаба о сврставању робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 78 од 25. јула 2014. год.</i>

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 550/2014 of 20 May 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 550/2014 од 20. маја 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 78 од 25. јула 2014. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 646/2014 of 12 June 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 646/2014 од 12. јуна 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 78 од 25. јула 2014. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 647/2014 of 12 June 2014 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 647/2014 од 12. јуна 2014. године у вези са сврставањем одређене робе према Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 78 од 25. јула 2014. год.
The Classification Decisions (other than those subject to a reservation) taken by the Harmonized System Committee (53 rd Session – March 2014) on specific products, together with their related Harmonized System code numbers and, in certain cases, the classification rationale Одлуке о сврставању робе (осим оних које су предмет захтева за поновно разматрање) које је донео Комитет за Хармонизовани систем (53. заседање – март 2014. године) за одређене производе, заједно са тарифном ознаком и, у одређеним случајевима, основом за сврставање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 81 од 1. августа 2014. год.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Вељко Јовановић. – Год. 32, бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132